REDEE[illegible] LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JANUARY 24th, 1964 - No. 630 - 19th YEAR OF PUBLICATION

Talloze Symptomen

Een paar jaar geleden werd in New York tijdens een straatgevecht tussen twee "gangs" een jongen gedood. Het gebeurde in de East Harlem sectie van de stad, waar men van dergelijke straatgevechten niet zo vreemd opziet.

In het onderhavige geval betrof het een geschil tussen Italiaanse en Puerto Ricaanse jongens. Een der groepen had het oog geslagen op een openbaar zwembad, dat zij onder hun hoede wilden nemen. Dit wekte verzet bij de andere groep en daarmee was de oorlog getekend.

De jongen, die in dit gevecht het leven liet, was de broer van de leider van één van beide groepen. Hoewel onverschrokken van natuur, was deze leider diep geschokt. Gedurende de nacht van het gebeuren zat hij diep na te denken. Allerlei vragen kwamen bij hem op. Waarom had dit gevecht zulk een loop moeten hebben? Welke betekenis had de dood van zijn broer? Was een zwembad zulk een offer waard? Hij kon er alleen niet meer uitkomen en tenslotte besloot hij te trachten een gesprek aan te knopen met de leider van de andere groep, de groep dus die verantwoordelijk was voor de dood van zijn broer. Daar was heel wat moed voor nodig. Het betekende het opnemen van contact met zijn aartsvijand. Een gevaarlijker onderneming was vrijwel niet denkbaar. Maar hij ging toch. En hij ging alleen. Hij vroeg niet wat anderen ervan dachten, hij nam geen "lijfwacht" mee, hij vroeg geen politiebescherming. Hij ondernam het waagstuk alleen.

En het gelukte! Het contact werd gelegd en het gevolg was dat twee "generaals" uren lang met elkaar hebben gesproken en dat er een raad of "council" werd opgericht voor het vreedzaam oplossen van de geschillen. Er werd zelfs een politieman gevraagd als raadsman op te treden. Weliswaar zijn de gevechten hierdoor niet verdwenen van New York's straten, maar zij zijn wel drastisch verminderd.

In zijn boek "A Private and Public Faith" beschrijft de Amerikaanse advokaat William Stringfellow dit gebeuren. Op dit boek hebben wij reeds eerder de aandacht willen vestigen. *) Deze advokaat heeft een tijdlang zijn praktijk in East Harlem in New York uitgeoefend. Hij kent het leven van deze jongens van nabij. Wat hij in de wereldstad ervaren heeft waren maar geen "gevallen" voor hem. Stringfellow is een Christen, die nauwkeurig wil luisteren naar wat God te zeggen heeft in het leven van alle dag, ook in het leven van de New Yorkse jongens, die vaak vergeefs naar een levensdoel en naar ruimte zoeken.

Uit het geciteerde gebeuren trekt Stringfellow een konklusie, die wellicht menigeen wat vreemd in de oren klinkt. Hij zegt aan het einde van dit verhaal: "Well, it is the same story: *one died and many are reconciled* — and many more are still being reconciled."

Er zijn er stellig, die Stringfellow nu reeds in de rede willen vallen. Die zouden hem wel willen temperen. Wij kennen allen die tekst uit de Bijbel wel, dat door de dood van Een velen verzoend zijn. Maar is het niet profaan om dat op die gangsters van New York toe te passen?

Die bedenkingen zijn wel begrijpelijk. Maar Stringfellow zegt nog iets meer. Hij vervolgt:

> 'The Word cf God — the same Word uttered and observed in the sanctuary — is hidden in the ordinary life of these boys in gang society and in the violence of the streets which is part of their everyday existence. And so it is within the common life of all the world."

In deze paar zinnen geeft de schrijver eigenlijk het hart van zijn boodschap. Dat Woord van God is in de wereld en zelfs wij christenen hebben nog steeds niet gezien welk een enorme kracht en werking dat Woord heeft. Neem die jongens in New York. Zij hebben geen notie van dat Woord, zij hebben er misschien nooit van gehoord. Maar de kracht ervan wordt in hen openbaar. En ditzelfde kunnen wij bespeuren in alle leven over heel de wereld. Of allen die kracht herkennen is niet beslissend. Wat beslissend is, is dat dit Woord er is. En veel meer dan tot nu toe, zouden Christenen dit moeten geloven en erkennen.

Stringfellow heeft een zeer fascinerend boek geschreven en wij zouden wel willen, dat velen van ons het zouden lezen. Dit wil niet zeggen, dat wij overal ja en amen op zeggen. Er zijn zeker wel vragen en bedenkingen, maar dit neemt niet weg dat er een sterke overtuigingskracht en een warme liefde uit spreekt.

Het is de kracht van dit Woord, zegt Stringfellow, die de jongens in East Harlem tot verzoening bracht, maar zij zijn er zich niet van bewust. En als iemand zich niet bewust is van de kracht van het Woord in zijn eigen leven, hoe zal hij in staat zijn die kracht te bespeuren in het leven van anderen of van volken of in de loop van heel de geschiedenis?

Als iemand die jongens in East Harlem had verteld, dat het de kracht van het Woord Gods was die hen tot verzoening bracht, hadden zij er misschien wel de spot mee gedreven. Zij zouden er niets van begrepen hebben en het ook niet geloofd hebben. Hoe zouden wji het anders kunnen verwachten?

Maar van mensen, die geloven, mag wel iets anders worden verwacht. Als iemand zich bewust is van de kracht van dat Woord in zijn eigen leven, dan moet hij ook in staat zijn die kracht te bespeuren in het leven van anderen en in het leven van heel de wereld.

Dit is toch wel erg bemoedigend. Als wij belijden dat Christus gezeten is aan de rechterhands Gods, dan betekent dit niet alleen — om de woorden van de Heidelbergse Catechismus te gebruiken — dat wij eens met Hem over alle schepselen regeren zullen. Dan betekent dit ook, dat Hij vanaf die plaats "door Zijn Heilige Geest in ons, Zijn lidmaten, de hemelse gaven uitgiet." Daarin belijden wij toch de eenheid met Hem (Zijn lidmaten) en tevens het reeds nu bezitten van die hemelse gaven. Wat die hemelse gaven dan ook allen mogen zijn, zij zijn toch zeker onder andere ook, dat wij de dingen weer zien van Gods zijde uit. Dat wij het leven mogen zien, zoals God het ziet.

Maar hoe ziet God het leven dan? Dit is wel een erg moeilijke vraag en als wij daarop een antwoord zoeken, dan is dat in het besef dat wij daarin verre van volledig kunnen zijn. Maar het is toch zo, dat God in dit leven het werk van de Heiland ziet groeien. Als gangsters in New York tot een verzoening komen is dat alleen omdat genade in het mensenbestaan is uitgestort. En als iemand gelooft, wie dit dan maar wezen mag, is dit alleen omdat genade in zijn leven is uitgestort. En als de samenleving van mensen mogelijk is, is dat alleen omdat Gods genade een nieuw begin heeft gemaakt, waar wij anders elkaar in haat hadden verteerd.

Als wij geloven, zien wij het nieuwe leven aan alle kanten openbreken, niet in het minst in ons eigen persoonlijke leven. Als wij geloven, dan zien wij hoe Christus bezig is de gehele schepping toe te bereiden voor de grote overdracht van het Koninkrijk aan de Vader.

Dit is toch wel erg bemoedigend. Maar ook erg activerend. Wie kan ijdel aan de kant blijven staan, als hij het Woord (de openbaring) van Gods genade in zijn eigen leven en in het leven rondom zich aan zijn oog ziet voltrekken?

Dat is het toch? Het is toch zo, dat door "het Woord des Heren de hemelen gemaakt zijn" en dat door datzelfde Woord des Heren een nieuwe schepping wordt geformeerd? De kerk is toch maar niet alleen een groep mensen, die individueel belijden verlost te zijn, maar toch tevens een nieuwe gemeenschap, een nieuwe mensheid in het Koninkrijk Gods? Een christelijk sociale actie is toch maar niet een streven om anders dan anderen te zijn, maar een expressie van een nieuwe samenleving in de gena[illegible] Gods en onder de heerschappij van Christus? En christelijk onderwijs en christelijke wetenschaps-beoefening is toch maar niet een isoleren, maar een onderwerping van de vorming van het leven aan het Woord van God? En christelijke cultuur in het algemeen is toch het opnieuw wijden van Gods schepping aan God zelf in plaats van het gebruik ten eigen nutte? En wie zou zich hier op de borst willen kloppen omdat hij het juiste inzicht heeft? Is dit alles iets anders, dan de kracht van het Woord Gods, die de dingen radikaal verandert?

Het Woord Gods verandert mijn persoonlijk leven, en dat gebeurt grondig. En dat gebeurt met veel tegenwerking, want ik wil mezelf niet aan de heerschappij van dat Woord kwijt. Mijn gehele natuur verzet zich daartegen. En toch gaat die genade door en overwint mij tenslotte geheel. Het Woord Gods verandert onze samenleving en het leven van heel de wereld en die verandering is grondig. Maar ook dit gebeurt met veel tegenwerking, want die samenleving wil zich aan de heerschappij van dat Woord niet kwijt. Maar toch gaat die genade door en overwint tenslotte ook die samenleving. Stringfellow heeft er een symptoom van gezien in East Harlem. En wie gelooft moet maar om zich heen zien en hij zal er talloze symptomen van ontdekken. Niet in het minst in ons eigen intieme leven.

D.F.

*) Zie C.C. van 20 september 1963 "Bedenkelijke Rust?"

NEDERLAND — 500 JAAR STATEN-GENERAAL

Een overzicht in de Eerste Kamer, waar H.M. de Koningin met de voorzitter, de voorzitters van de Staten van de Nederlandse Antillen en Suriname en de fractievoorzitters achter de regeringstafel heeft plaatsgenomen.

Montreal heeft een Stem

Er zijn twee plaatsen opengevallen in The House of Commons en dus zullen er verkiezingen moete worden gehouden om deze weer te bezetten. Ogenschijnlijk is dit niet zo belangrijk. In twee kiesdistricten zullen de mensen op 10 februari worden opgeroepen hun stem uit te brengen, maar daar zal de rest van Canada weinig van merken. Wat betekenen nu twee zetels op het geheel?

Toch zit er ditmaal meer aan vast en niet alleen de regeringspartij maar ook de oppositie-partijen zijn in meer dan gewone spanning over de afloop.

De vertegenwoordiging van één kiesdistrict is opengevallen door de benoeming van de Minister van Justitie Chevrier tot Hoge Commissaris in London. Dit kiesdistrict is Montreal-Laurier, hetwelk reeds van af 1921 ononderbroken in handen van de Liberalen is geweest. Het andere kiesdistrict is dat van Montreal-St. Denis, dat werd vertegenwoordigd door de Postmaster General, Mr. Denis, die benoemd is tot lid van de Senaat. Ook dit district is Liberaal geweest sinds 1921.

Het feit, dat beide districten reeds zo lang Liberaal hebben gestemd, is echter nog geen waarborg, dat dit thans ook op 10 februari zal worden voortgezet. De regering heeft er belang bij, dat dit wel gebeurt. Zoals men weet heeft de Liberale partij geen meerderheid in de volksvertegenwoordiging. Daar ontbreken vier zetels aan. Zou een of beide districten de regering ontvallen, dan zou haar positie nog zwakker worden, maar bovendien zou het prestige van de Liberalen er een gevoelige knauw door krijgen. Montreal mag dus een krachtige actie van de Liberalen in die twee districten verwachten.

Nu wil het zo, dat in Laurier dezelfde man candidaat is, die een groot aandeel heeft gehad in de overwinningen van Mr. Chevrier, die in dit district nogal opvallend zijn geweest. Dat was niet alleen te danken aan de persoon van Mr. Chevrier, doch zeker ook aan de man, die hem daarbij hielp. Deze zelfde man kan nu aan het werk gaan voor zichzelf.

En in St. Denis is het al niet veel anders. Ook daar weet men wat organiseren is. St. Denis is sin[illegible]s 1921 vertegenwoordigd door een Denis. Eerst door een broer van de Postmaster-General, daarna door hemzelf. Het zou zeer opvallend zijn, als dit district ontrouw zou worden aan de Liberalen. Eigenlijk verwacht niemand dit.

Zo bezien zijn de Liberalen dus haast wel zeker van de overwinning.

Maar daar is nog niet alles mee gezegd.

De andere partijen zullen niet stil zitten. Behalve Robert Thompson's Social Credit zullen de andere aan de wedren deelnemen, misschien niet eens zozeer omdat zij een overwinning behalen zullen, maar zeker wel om hun eigen prestige te verhogen.

Daar zijn eerst de Creditistes, de groep die onder leiding van Real Caouette losbrak van de Social Credit Party in september 1963. Er wordt gezegd, dat deze groep zijn glorietijd in Quebec heeft gehad. Niemand kan dit echter met zekerheid zeggen. Maar het zou best kunnen zijn, dat het Montreal een duidelijke indicatie resultaat van de verkiezingen in geven of dit al dan niet waar is. In april 1963, toen de federale verkiezingen werden gehouden, waren het de Social Credit candidaten, die als tweede uit de strijd kwamen, zowel in Laurier als in St. Denis. Zij waren tweede, hetgeen nog niet wil zeggen, dat zij dicht bij de victorie waren. In Laurier kreeg Mr. Chevrier 8.059 stemmen en de Social Credit candidaat Gilles Caouette (een zoon van Real) slechts 4.282. Maar er was geen andere partij tussenin. In St. Denis was het verschil nog groter. Daar kreeg Mr. Denis 11.707 stemmen tegenover de Social Credit man 4.573.

Toch waren de stemmen, die naar de Conservatieven en naar de New Democratic Party gingen niet te veronachtzamen. En dit brengt er de spanning in om te zien, hoe de mensen nu reageren. Ook al krijgen de Liberalen de onbetwiste meerderheid, dan nog zal het aantal stemmen dat de andere partijen krijgen, een interessante weergave zijn van hetgeen er onder de kiezers in deze districten leeft. Zijn de Conservatieven werkelijk zo ongewenst in Montreal als sommigen willen doen geloven? De **Conservatieven rekenen niet op een meerderheid. Dit mag men althans niet van hen verwachten.** Maar als zij de tweede plaats op de Caouette groep kunnen veroveren **zullen zij toch** wel zeer in **hun schik zijn.**

Met de New Democratic Party is het weer anders gesteld. Zeker, in beide kiesdistricten kan zij op een behoorlijk aantal stemmen rekenen. Dit is althans in het verleden altijd zo geweest. Toch kan men niet over het hoofd zien, dat het deel van de Partij, dat in Quebec woont, wel iets voor de onafhankelijkheidsbeweging in Frans-Canada voelt. Of en in hoeverre of dit werkelijk is, zal de uitslag van deze stemming ons laten zien.

Afgezien echter van de onderlinge strijd in Montreal, ziet de regering in een zekere spanning naar de uitslag uit. Minister President Pearson heeft echt zijn best gedaan om aan de verlangens van de Frans-Canadezen zo ver mogelijk tegemoet te komen. In andere delen van ons land vinden velen, dat hij daarin te ver is gegaan. Nu moeten wij eens zien, wat men er in Montreal van denkt. Indien blijkt, dat de kiezers in twee kiesdistricten met Mr. Pearson's houding niet ingenomen zijn, dan zal de druk op de Minister President sterk worden. Immers, indien de mensen in Frans Canada zelf voor die verzoeningspogingen niet voelen, dan zal men elders in ons land — en zeker ook in Mr. Pearson's eigen partij — een minder toegeeflijke houding verlangen.

Zou het blijken, dat de kiezers in Montreal wel ingenomen zijn met de pogingen van Mr. Pearson, dan zal het een stimulans zijn om op de ingeslagen weg voort te gaan en dan zullen de kiezers elders in ons land hun bezwaren grotendeels moeten opzouten tot we nieuwe federale verkiezingen krijgen.

Het zijn slechts twee kiesdistricten die moeten stemmen. Maar de stem van Montreal zal over geheel het land worden gehoord.

In Canada kunt U blijven genieten van traditioneel gerezen brood. Indien U thuis bakt gebruik dan voor Uw beroemde recepten

FLEISCHMANN'S snelrijzende GIST

Het is zo gemakkelijk in gebruik!

Gebruik 1 envelop van deze korrelgist voor de hoeveelheid gist die U gewend was te gebruiken.
Los 1 theelepel suiker op in ½ kop lauw water en strooi daarin de inhoud van 1 envelop Fleischmann's Snelrijzende Gist. Laat het 10 minuten staan, daarna flink roeren. (Indien Uw recept 2 enveloppen gist vereist, los 2 theelepels suiker op in de ½ kop water). Dit water dient meegeteld te worden als deel van het voor Uw recept benodigde vocht.

FLEISCHMANN'S SNELRIJZENDE GIST BEHOEFT NIET GEKOELD BEWAARD TE WORDEN.
HOUDT STEEDS EEN VOORRAADJE IN UW KEUKENKAST.

DE ONTDEKKING VAN AMERIKA

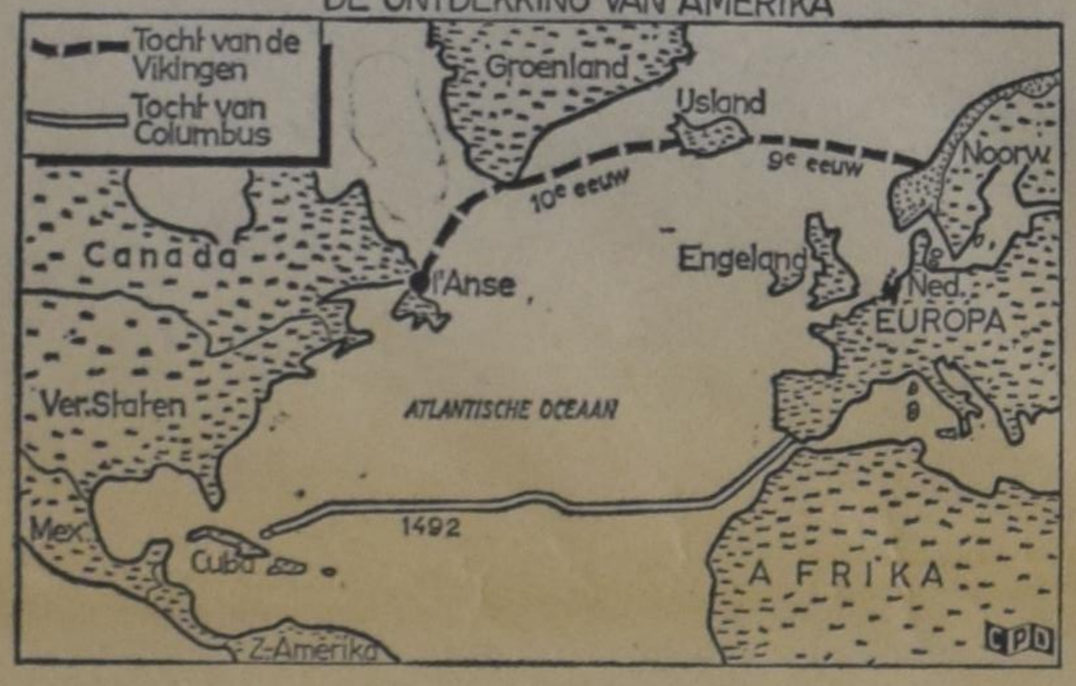

COLUMBUS IS EEN VERGISSING VAN 500 JAAR

Het staat nu wel vast dat Columbus geen aanspraak kan maken op de eer Amerika ontdekt te hebben. De Noorse poolonderzoeker en schrijver Dr. Ingsted, heeft een nederzetting van de oude Vikingen ontdekt die daar reeds 500 jaar voor Columbus werd gebouwd! De nederzetting is gevonden bij L'Anse door een expeditie die werd gefinancieerd door de National Geographic Society. Men neemt aan dat deze nederzetting is gebouwd door de legendarische Leif Erikson, die vanaf IJsland via Groenland naar Amerika voer. De nederzetting, die men ontdekt heeft, lag slechts 10 cm. onder het aardoppervlak en heeft bestaan uit 9 huizen en een smidse. Omstreeks het jaar 1000 hebben hier mensen gewoond. De deskundigen vinden de vondst het definitieve bewijs dat Europeanen toen reeds in Amerika hebben gewoond. Dr. Bird van het Amerikaanse museum voor Nat. Historie en Fr. Collins van het Smithsonian institute hebben vastgesteld dat de nederzetting geheel is gebouwd volgens de wijze van de Vikingen. Men acht het onmogelijk dat de Eskimo's of Indianen zulk een nederzetting konden bouwen.

Wij kochten het door het

BANK OF MONTREAL

Family Finance Plan

WEINIG KOSTENDE LENINGEN,
inclusief Levensverzekering

EEN RAPPORT UIT OTTAWA

door Norman Cambell

(Can. Scene) — Het probleem van onze ouden van dagen is op het ogenblik in onze beide regeringskamers een punt van studie. Men heeft een verhoging van $10 voor het ouderdomspensioen goedgekeurd en het Lagerhuis zal nogmaals het regeringsvoorstel tot een Canada Pension Plan met betere voorzieningen voor oudere Canadezen onder behandeling nemen. Ook in de Senaat is er een speciale commissie betreffende onze ouden van dagen met de opdracht de "bestudering van het probleem van de bevordering van het welzijn der ouden van dagen, om behalve een behoorlijk inkomen, ook andere diensten en faciliteiten van positieve en preventieve soort te verschaffen, zo dat oudere personen een nuttig leven kunnen blijven leven als leden van de Canadese gemeenschap."

Men is zich bewust, dat de man of vrouw die misschien op 65 jarige leeftijd, misschien vroeger, misschien later, met pensioen gaat, maar al te vaak buiten het aktieve nationale leven wordt geplaatst. Ook weet men, dat het probleem niet alleen de geldkwestie betreft, maar tevens de idee om de oudere mensen een gevoel te geven, dat zij nog steeds hun aandeel bijdragen tot de opbouw van de gemeenschap. Met dit doel voro ogen zond Senator David Croll een schrijven naar de Premiers van de verschillende provincies, waarin hij hun vroeg om ideeën, om de commissie te helpen bij het zoeken naar "een steviger basis dan we tot nu toe hebben gehad voor de ontwikkeling van een gezond, social beleid."

Naar men verwacht zal Canada in 1971 840.000 meer mensen van 65 jaar en ouder hebben dan in 1961 het geval was. Het probleem van deze leeftijdsgroep is eigenlijk nooit goed bestudeerd. Prof. John S. Morgan, van de School of Social Work in Toronto, deelde de commissie mede, dat het pensioen van $900 per jaar (als dat alles is waar een persoon van moet leven) armoede betekent. "Als men $75 per maand krijgt, een eigen huis bezit en nog wat inkomen van een pensioenverzekering ontvangt, dan betekent dat heel wat anders dan wanneer men $75 per maand ontvangt en daarvan een eigen kamer moet huren ergens in het hartje van een grote stad. Het is dringend noodzakelijk, dat we de verschillen tussen het stads- en plattelandsleven, en tussen de verschillende delen van Canada aan een nader onderzoek onderwerpen, omdat de kosten van het levensonderhoud op het niveau der armen in de verschillende delen van ons land zeer uiteenlopen."

Prof. Morgan sprak de vrees uit dat het gevoel van verantwoordelijkheid voor onze ouden van dagen verloren dreigt te gaan. "Maar ik geloof wel dat dat onontkoombaar is in ons moderne bedrijfsleven". De commissie van de Senaat zoekt naar een oplossing.

Mannenpraat

Om niet te vergeten

Het is alweer een hele tijd geleden dat de kring van mannenverenigingen van Chatham en omstreken een vergadering heeft gehouden in de Christian Reformed Church, waar Rev. Numan, van Essex, een lezing hield over *"De Vergeving der zonde."*

Toch is het goed er nog iets over te vertellen, want het was een mooie en leerzame avond.

De vergadering stond onder leiding van Mr. Ennema, de voorzitter van de League Chatham of Men Societies.

Na de opening kregen we van de secretaris, Mr. Dijkstra, een keurig verslag te horen van de *Lezing van Rev. Flietstra* die het vorige jaar voor ons gesproken heeft over de nieuwe formulieren voor gebruik bij het Heilig Avondmaal. Aanvankelijk zou Rev. Numan een lezing voor ons houden over *"Sterven en dan"*., naar aanleiding van het boek van Rev. Telder in Holland.

Doch aangezien in onze kring dit onderwerp al eens eerder is besproken, vond Rev. Numan het beter de titel enigszins te wijzigen en te spreken over de *"Vergeving der zonde"*.

Terecht merkte de spreker op dat de vergeving der zonden eigenlijk de alles beheersende vraag vraag is in ons leven. Als we leven uit de vergeving der zonde, dan zijn er geen problemen meer, ook niet wat betreft wat na het sterven met ons geschieden zal. Als onze zonden zijn vergeven dan zijn we in Christus, dan zijn we gered, dan zijn we behouden, dan gaan we naar de hemel, en dan delen we ook in de opstanding van Christus en in al de gaven en schatten die Hij heeft verworven voor Zijn volk.

Daarom is het zo te betreuren dat wij daar zo weinig bij leven, dat de vergeving der zonde voor ons vaak geen volle realiteit is, dat we de troost er zo vaak van missen, want met de vergeving der zonde vallen alle levensproblemen weg.

Al waren het gelukkig voor ons geen nieuwe dingen die Rev. Numan ons vertelde, want de vergeving der zonde is altijd de kern van de prediking. Maar het is soms zo nuttig en heilzaam voor ons geestelijk leven om bij een bepaald deel van de heilsleer even bijzonder stil te staan.

Er volgde op deze lezing ook nog een goede bespreking. Verschillende actuele vragen werden gesteld die door Rev. Numan duidelijk werden beantwoord.

Ter afwisseling van de geest werden er door het bekende mannenkoor van Chatham enkele liederen gezongen en voor verfrissing van het lichaam werden we in de pauze door vriendelijke ladies van koffie en koek voorzien.

En wat anders soms zo teleurstellend kan zijn, hadden we nu werkelijk een goed bezette vergadering, niet alleen van mannen maar ook van vrouwen.

In een gesprek na de vergadering kwam naar voren dat we zulke avonden eigenlijk vaker moesten hebben. Rustig kan je daar een vergadering van de mannen- en vrouwen vereniging voor laten vervallen.

Het is ook weer eens een andere manier om je geestelijk te verrijken en bovendien het is erg bevorderlijk om de band van saamhorigheid te versterken. Want die onderlinge band is bij de mannenvereniging maar arm.

Ik zou zeggen mannen, denk er maar vast over na, welk onderwerp we de volgende keer graag willlen behandelen en breng het ter bevoegde plaatse. Er wordt zeker aandacht aan geschonken.

Dit advies is natuurlijk niet beperkt voor Chatham en omstreken, maar voor alle lezers van mannenpraat.

Vooral als het mannenverenigingswerk niet zo erg wil vlotten, probeer dan toch eens wat te doen en houd ook eens een soortgelijke vergadering en roep alle mannen en vrouwen eens bij elkaar. Ik kan zeggen, het werkt hartverwarmend.

Daarom schreef ik hierboven "Om niet te vergeten".

T.S.

Alle inzendingen voor deze rubriek aan Mr. T. Schinkel, Amherstberg, Ont.

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

EVERYONE IS WELCOME!

COME AND HEAR . . .

Dr. Paul G. Schrotenboer

SPEAK ON:

Freedom and Justice for All!

at the annual meeting of the

C. J. L. Foundation

(Committee for Justice and Liberty)

SATURDAY, FEBRUARY 1, 1964, at 1.30 p.m.

SECOND CHRISTIAN REFORMED CHURCH OF TORONTO
265 Albion Road, Rexdale, Ont.

Gaat U naar

HOLLAND?

BEL

ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.

IN

BRANTFORD

Telephone 752-4375

Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

DE CHR. KERK IN HET NIEUWE MALEISIE

Het is nog pas dertien jaar geleden dat in Singapore de Life Bible Presbyterian Church werd geïnstitueerd. De enkele ouderlingen en kerkleden die hiertoe overgingen hadden niet het minste idee waartoe deze daad zou leiden. Het waren verschillende motieven die de broeders brachten tot deze gewichtige stap. Men wilde Engelse kerkdiensten gaan houden om in de behoeften te voorzien van een jongere generatie van de moeder-kerk, waarin één van de vele Chinese dialecten werd gepreekt.

De opwekkingsprediker Dr. John Sung, oefende aanvankelijk grote invloed uit. De evangelisatie kreeg een zeer voorname plaats op het programma van de jonge kerk.

In de *Malaysia Christian* wijst Ds. Timothy Tow op de grote zegen die God heeft willen schenken. In deze 13 jaar is dit kleine begin uitgegroeid tot een kerkelijke beweging. Er is een zich nog voortdurend uitbreidend verband van Engels sprekende en Chinees sprekende kerken, een twintigtal zondagscholen, een kleuterschool en een Bijbelschool. Beperkte het werk zich aanvankelijk tot Singapore, nu strekt het zich uit tot bijna 400 km. naar het noorden, tot in het hart van de jonge republiek Maleisië.

We zijn er ons van bewust, schrijft Ds. Tow, dat wat we boven alles nodig hebben in de wijngaard des Heren, niet is van materiële, maar van geestelijke aard. Geen geld, maar mannen en vrouwen, die voor 100% toegewijd zijn aan de zaak van de Meester.

Toen de Bond van Evangelisatie van de Bible Presbyterian Church van Maleisië bijeen kwam om de nieuwe bestuursleden te installeren, werd besloten de 51 leden van de Wetgevende Vergadering een Bijbel aan te bieden.

De kerkleden kregen de opwekking: "Bidt voor onze regering, dat zij in haar bestuur recht mag doen aan allen, en moge regeren in eerbiedige vrees voor de almachtige Vader hierboven, de rechter van het heelal, wiens Zoon, onze Heer en Zaligmaker Jezus Christus is de Koning der koningen.

(ICN)

EUROPA IS MALARIAVRIJ

In betrekkelijke stilte is er een enorme overwinning bevochten in Europa. Europa is geheel vrij gemaakt van malaria. Dit blijkt uit het verslag van de wereldgezondheidsorganisatie. Europa is het eerste werelddeel waar de malaria is uitgeroeid. Het huidige geringe aantal zieken aan malaria kan men bestempelen als "naweeën" of "import" .

De ziekte heeft eeuwen in Europa geheerst. Hoewel de ziekte overal slachtoffers maakte was het toch vooral Zuid-Europa dat ernstig te lijden had van malaria. Het behaalde resultaat is te danken aan een sedert jaren aan de gang zijnde gecoördineerde uitroeiingscampagne op basis van internationale samenwerking.

Te Deum Laudamus

No. 10

13 koren in het Concertgebouw te Haarlem o.l.v. Kees Deenik met P. Halsema orgel:
Dat ons loflied vrolijk rijze - Als hier op aarde mijn werk is gedaan.
Kees Deenik bariton met dubbelkwartet:
Ga mij niet voorbij, o Heiland.
Klein Mannenkoor o.l.v. K. Deenik:
U bid ik aan, o macht der Liefde - De vreemdeling van Galilea.
Zondagsschool te Hilversum:
Kent gij reeds de goede Herder? - Daar boven juicht een grote schaar.
Samenzang in de Westerkerk te Amsterdam o.l.v. K. Deenik met S. C. Jansen orgel:
Ere zij God den Vader.
(Teksten op de hoes)
P 10918 R (10")

Prijs $ 3.98
(+ 12¢ tax in Ontario)

For BOOKS see the January Issue of the Christian School Herald, or write

BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE

468 Brant Street
BURLINGTON, ONT.
In and around Hamilton phone 637-2151

VERSCHENEN

Christian Perspectives 1963

Lezingen, gehouden tijdens de Unionville-Conferentie van de A.R.S.S. in 1962. Iedere serie lezingen is thans in een afzonderlijk boekje, n.l.

DR. C. SEERVELD
"A Christian Critique Of Art"

DR. R. KOOISTRA
"A Christian Approach To Sociology"

IR. H. VAN RIESSEN
"The University And Its Basis"

PRIJS PER DEELTJE $ 1.00

Verkrijgbaar bij Uw boekhandelaar, of bij

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.
Box 312 Station B Hamilton, Ont.

Christian Perspectives Series

UIT VOORRAAD LEVERBAAR BIJ

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 Golfdown Drive REXDALE, ONT. Phone 741-6563

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.
Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher. The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

Het Vraagstuk van Shepping en Evolutie

door Dr. R. Kooistra

(1)

Aantekeningen bij Th. Delleman: *Wording van mens en wereld*, tweede druk. Uitgeverij: De Graafschap, Aalten, April 1961.

"Hier is een boekje van Ds. Delleman. Zoudt U dat even willen recenseren voor CC?", zegt Mr. Farenhorst. Je kijkt dan begerig naar zo'n nieuw boekje. Het lijkt eigenlijk wel een heel prettige manier om je bibliotheek uit te breiden. Maar toch, zo eenvoudig is het niet. Onwillekeurig ga je van het boekje naar de vraagstukken, die aan de orde gesteld worden en dan wordt het langzamerhand een tijdrovende studie.

Het vraagstuk van schepping en evolutie is weer in het brandpunt van de belangstelling. De synode van de Gereformeerde Kerken heeft zich opnieuw met deze zaak bezig gehouden in haar zittingen van september 1963, naar aanleiding van een verzoek van Ds. Th. Delleman, de studentenpredikant in Groningen, die bij de vorige synode *geen* bezwaarschrift had ingediend, maar een *verzoek* om deputaten te benoemen ter overweging van de vraag, in hoeverre de leeruitspraken van 1926 nog bindend zijn voor de kerken. In dit verband heeft men wel gesproken over deputaten voor eerherstel aan Dr. Geelkerken. Dr. Geelkerken zelf zal het niet meer meemaken, daar hij reeds gestorven is.

De zaak Dr. Geelkerken

Vele ouderen onder ons zullen zich deze zaak nog wel herinneren. Ze diende op de buitengewone Synode van Assen in 1926. Wat was het probleem?

Dr. Geelkerken zei op zondag 23 maart in zijn preek in de avonddienst in de Gereformeerde Schinkelkerk in Amsterdam dat er vrijheid behoorde te zijn in de kerken voor hen die niet aan de letterlijke opvatting van allerlei gegevens uit Gen. 2 en 3 konden vasthouden, hoewel hijzelf de historiciteit van een en ander wel kon aanvaarden.

Een lid der gemeente, br. H. Marinus, bracht bezwaren naar voren en omdat zowel de Classis Amsterdam als de Partikuliere Synode van Noord Holland de zaak te ingrijpend vonden, kwam tenslotte een buitengewone Generale Synode bijeen te Assen op 26 januari 1926.

Het duurde lang. Verschillende kommissies werkten hard. Tenslotte werd een verklaring ter ondertekening voorgelegd aan Dr. Geelkerken, waarin gezegd werd:

> dat de boom der kennis des goeds en des kwaads, de slang en haar spreken en de boom des levens naar de klaarblijkelijke bedoeling van het Schriftverhaal in eigenlijken of letterlijken zin zijn op te vatten en dus zintuigelijk waarneembare werkelijkheden waren;
>
> en dat derhalve de mening van Dr. Geelkerken als zou men disputabel kunnen stellen of deze zaken en feiten zintuigelijk waarneembare werkelijkheden waren zonder met het in art. 4 en 5 der Nederlandse Geloofsbelijdenis beleden gezag der Heilige Schrift in strijd te komen, moet worden afgewezen.

Dr. Geelkerken kon deze verklaring niet zonder meer ondertekenen. Hij antwoordde o.m.:

> dat hij de rechtmatigheid van de eis tot ondertekening niet kon inzien,
>
> dat de Synode aan haar opvatting evenveel autoriteit toekende als de Heilige Schrift, dat hij geen bezwaren had tegen de traditionele opvatting, dat hij zich voorbehield de vrijheid van wetenschappelijk onderzoek van deze ganse kwestie, dat hij met dit beding bereid was zich in zijn prediking en catechetisch onderwijs te voegen naar de uitspraak der Synode.

Dr. Geelkerken bestreed dus de letterlijke opvatting van Gen. 2 en 3 niet, maar hij meende dat er ruimte moest zijn voor eventuele andere verklaringen. Het tuchtrecht van de meerdere vergaderingen kwam daarbij in het geding. Het geding om het schriftgezag werd tevens een strijd om zaken van kerkrechterlijk gezag en daardoor werd de eigenlijke zaak telkens op een zijspoor geleid, zoals dat dikwijls gaat op kerkelijke vergaderingen.

De Synode van 1926 verklaarde dat zij de restrictie van Dr. Geelkerken niet kon aanvarden en deze weigerde op grond daarvan ondertekening van de verklaring. De Synode schorste vervolgens Dr. Geelkerken, maar hij aanvaarde ook die schorsing niet. En zo ontstonden in 1926 de *Gereformeerde Kerken in Hersteld Verband.*

De Synode van Apeldoorn 1963

De Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland die zich in het najaar van het vorig jaar bezon op het bindend karakter van de uitspraken van 1926 en een eventueel posthuum eerherstel voor Dr. Geelkerken, is daarmee niet klaar gekomen.

Deputaten voor deze zaak, Prof. Dr. G. C. Berkouwer, ds. M. P. van Dijk, Prof. Dr. W. H. Gispen, drs. A. A. Manten, Prof. Dr. N. H. Ridderbos en Prof. Dr. J. Veldkamp, stelden voor om uit te spreken dat de leeruitspraak van Assen 1926 niet langer zou gelden als een bindende leeruitspraak. Tevens zouden de leden der kerken opgewekt worden tot voorzichtigheid in de verklaring van Gen. 2 en 3 aangezien het hier gaat om "zulke ingrijpende onderwerpen." Verder stelden Deputaten voor dat de synode deputaten zou benoemen om een herderlijk schrijven aan de kerken in verband met deze zaak te overwegen en eventueel ook op te stellen.

De Kommissie die over het voorstel van Deputaten rapporteerde vond de gang van zaken blijkbaar te eenvoudig. In plaats van reeds nu tot opheffing van de binding aan bedoelde leeruitspraken over te gaan adviseerde deze kommissie dat de synode een nieuwe studiekommissie zou benoemen om met name "het vraagstuk van de literaire genres in de Schrift nader te bezien, om de vraag te kunnen beantwoorden of daardoor inderdaad nieuw licht op de exegese van Gen. 2 en 3 geworpen wordt.

Zo stond het dus met deze zaak op de synode in Nederland.

Deputaten zijn voor opheffing van de binding aan 1926, de Kommissie (nog) niet. Deputaten voelen veel voor een herderlijk schrijven, de Kommissie pleit voor een nieuwe studie-kommissie.

Een langdurig gesprek volgde hierover op de synode. Prof. Dr. N. H. Ridderbos merkte als voorzitter van de Deputaten op dat zo'n studie-kommissie niet de eenvoudigste zaak ter wereld is, ". . . daar komt de gehele Schriftbeschouwing aan te pas en dan speciaal toegespitst op Gen. 3." Volgens hem is dat niet de taak van de synode. Dit werd weer bestreden door Prof. Dr. A. D. R. Polman.

De voorzitter maakte toen een eind aan de discussie door te herinneren aan een bepaling van het huishoudelijk reglement, dat in zo'n geval nader overleg tussen deputaten en kommissie voorschrijft. De zaak zal dus later weer aan de orde komen.

Het boekje van Ds. Delleman

Hebben we dan zo in enkele lijnen de algemene situatie geschetst dan kunnen we vervolgens onze aandacht geven aan het boekje van Ds. Delleman: *Wording van Mens en Wereld.*

We hoorden reeds dat het vooral ook gaat om de uitleg van de Heilige Schrift of om de Schriftbeschouwing. Het woord dat in de discussie telkens weer opduikt is dat van de literaire genres in de Schrift.

Dit vraagstuk heeft m.i. ook een rol gespeeld in de discussies in de Christian Reformed Church over de onfeilbaarheid van de Heilige Schrift en haar besluiten dienaangaande in verband met de kwestie Prof. Dr. J. H. Kromminga.

Zij is het gevolg van ons aanvaarden van de zgn. *organische inspiratie.* Op het standpunt van de *mechanische inspiratie* zijn er geen moeilijkheden. Dan is er niet veel plaats voor de menselijke faktor in de openbaring. Fundamentalisten en zekere "evangelicals'" zijn gemakkelijk klaar. Het staat er en het is waar. Er is maar één soort exegese. Zover is het gemakkelijk.; Maar wanneer het dan op de verdere uitwerking aankomt, raakt men verstrikt. Een voorbeeld daarvan geeft Ds. Delleman op blz. 14: "Een vroom man als Paul Krüger weigerde destijds in Kampen aan een diner voor te gaan in gebed omdat de dames met onbedekt hoofd aan tafel zaten. Mevr. Bavinck wist de pijnlijke situatie te redden door de dames te verzoeken haar servet op het hoofd te leggen". Dit, naar aanleiding van de "eenvoudige gehoorzaamheid" aan 1 Cor. 11:10, waar van de vrouw gezegd wordt, dat zij een macht op het hoofd moet hebben vanwege de engelen.

Om nog een voorbeeld te geven, wijzen we op Matth. 27:9, waar Mattheus Zacharia 11:13 citeert met de woorden: "Toen werd vervuld hetgeen gesproken is door de profeet Jeremia." Wat moet de fundamentalist hiermee aan? Hij zal aannemen dat er ook nog een verloren-gegaan boek geweest is van Jeremia, waarin de woorden door Zacharia gebruikt ook voorkomen of iets dergelijks. Dit was al de oplossing van Origenes. Augustines gaf een veel aannemelijker verklaring door te suggereren dat op dit punt Mattheus' geheugen hem in de steek liet. Blijkbaar vond de Heilige Geest het niet noodzakelijk Mattheus' gedachtengang op dit punt te korrigeren. De Heilige Geest heeft dit aan ons overgelaten. Maar hier zitten we dan meteen in een diskussie over het literaire genre. Hier leidt de leer van de organische inspiratie ons ertoe om in de Heilige Schrift allerlei organische onderscheidingen toe te passen. Prof. Dr. N. H. Ridderbos schrijft daarover in zijn "Heilsgeschiedenis en Heilige Schrift":

> De apostelen als de geinspireerde herauten van het in Christus verkregen heil hebben voor de vervulling van hun taak geen deel gekregen aan de goddelijke alwetendheid, noch ook opdracht gekregen de geheimen van de natuur, de inrichting van het heelal, de problemen van de wetenschap te ontsluieren . . . Dit alles neemt het openbaringskarakter van het N.T. als *Schrift* niet weg, *doch leert dit veeleer naar zijn aard onderscheiden.*"

Ook het rapport over de onfeilbaarheid der Heilige Schrift op de synode van de Christian Reforfed Church wijst erop, dat het aanvaarden van de belijdenis inzake de onfeilbaarheid van de Heilige Schrift nog niet een einde maakt aan alle vragen. Op blz. 325 van de Acts wordt een heel rijtje genoemd. Het rapport konkludeert:

> These and many other questions like them remain and cannot be solved by mere appeal to the doctrine of Scriptural infallibility. They are questions that must be answered by careful exegesis on the part of believing interpreters who in all their theological labors proceed from the prepossession (?) of a divinely authoritative and divinely trustworthy Bible."

Een volgende maal willen we zien, hoe Ds. Delleman deze dingen aan de orde stelt.

PRINSES BEATRIX ONTVANGT GEDENKBOEKEN

In de Statenzaal aan het Binnenhof in Den Haag heeft H.K.H. Prinses Beatrix in haar functie van voorzitster van het "Comité Nationale Herdenking 1813—1963" twee gedenkboeken in ontvangst genomen, die ter gelegenheid van de viering 150 Jaar Koninkrijk zijn uitgegeven. De titels van de boeken zijn "150 Jaar Koninkrijk der Nederlanden" en "Wij samen onder de Oranjes". Op de foto v.l.n.r. bij het bekijken van de boeken: Drs. R. E. M. v. d. Brink, directeur van de NV. Uitgeversmij. Elsevier, de Prinses, Dr. T. W. M. van Dam van Isselt en de heer J. J. F. Aleva.

De Lente is voor de vogels...

DOET HET NU!

Waarom zou U wachten tot het warme weer komt om te beginnen met de verbeteringen aan Uw huis? Met een NHA Lening Voor Huisverbetering, verkrijgbaar bij Uw Bank, kunt U het thans doen. U wordt sneller bediend en U kunt vaak geld besparen. Ga over de lijst van karweitjes die in Uw huis dienen te worden gedaan, steek dan van wal. Doet het nu.

- *Extra kamers*
- *Schilder- en behangwerk*
- *Garage of Car Port*
- *Portieken*
- *Loodgieterswerk*
- *Fornuis*
- *Afmaken van de zolder*
- *Speelkamer in het sousterrain*
- *Toiletkamer*
- *Afrastering*
- *Treden*
- *Gootsteen en verbetering aan muren*
- *Metselwerk*
- *Vloeren*
- *Dak*
- *Isolatie*
- *Kasten*
- *Badkamer- of keukenonderdelen*
- *Open haard*
- *Dubbele ramen en deuren*
- *Ingebouwde kook- en koelapparaten*
- *Horren en zonneschermen*
- *elektrisch systeem*
- *Fundatiemuren*

WIE KOMEN VOOR LENINGEN IN AANMERKING? Huiseigenaren of eigenaren van huureigendommen, flatgebouwen inbegrepen.
Hoe snel dient U terug te betalen? Dat hangt of van het bedrag. Doch leningen kunnen terugbetaalbaar zijn in maandelijke termijnen, met inbegrip van rente, over perioden tot op tien jaar.
Waar kunt U bijzonderheden krijgen? Wendt U zich tot de Bankdirecteur. Doe het nu. Dan kunt U die noodzakelijke reparaties en vernieuwingen onmiddellijk laten doen.
Waarom zoudt U op de lente wachten?

Uitgegeven op last van Z.E. ALLAN J. MacEACHEN,
MINISTER VAN ARBEID, CANADA

KOOPS GROEPSREIZEN

per boot van 30 april tot 30 juni Montreal—Rotterdam vanaf $ 339.75 retour bij voldoende deelname.

Per. K.L.M. jet voor 3 weken op 6 en 20 april (tulpen tour), 4 mei (Pinkster tour), 1 juni (pre-holiday tour) en op iedere maandag en donderdag van 13 juli tot 6 augustus.
Retour Montreal—Amsterdam $ 346.80,

behoudens goedkeuring door de regering. Kinderen van 2 tot 12 jaar halve prijs.

Volledige inlichtingen op aanvraag zonder enige verplichtingen.

Koops Travel Service Ltd.

Het grootste Nederlandse reisbureau in Canada
543 BRANT STREET, BURLINGTON, ONT.
Open donderdags en vrijdags tot 9 uur, zaterdags tot 6 uur.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur); Oshawa: RA 8-0281

De Zelfstandige

Wat verstaat men onder een Zelfstandige? In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON. ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Post-adres: ....

....

Beelden van en uit

NEDERLAND

STORM OVER NEDERLAND

Er heeft een stormpje geraasd over Nederland. Wat nog niet geheel is uitgewoed.

Gelijk men weet, beschikken we in ons land over een rijke variatie van radio (t.v.) omroepverenigingen. Het z.g. zuilen-systeem.

Een ervan draag niet alleen, zoals de anderen, een cultureel karakter, maar eveneens een politiek kleurtje. Dat is n.l. de V.A.R.A., sterk verbonden met de Partij van de Arbeid.

Deze omroepvereniging heeft in haar t.v.-programma een bepaald onderdeel ingevoegd, dat een politiek-satirisch karakter draagt. Zoals we vroeger dit per karikatuurtekening in sommige bladen kenden. De namen van Joh. Braakensiek, Albert Hahn c.s. zijn bij de oude garde nog wel bekend. Hoe prachtig, hoe fel ook, konden deze meesters met de tekenpen een situatie, een persoon typeren. Soms, zo gaat het altijd, ook kwetsen. De man, die het meest op de voorgrond trad, was toen Dr. Abraham Kuyper en de spotprenten op hem zijn legio. Doch ook Mr. Pieter Jelles Troelstra en Dr. H. Colijn hadden markante koppen en zij eveneens waren menigmaal in "het beeld". Van A.R. zijde is destijds een totaal mislukte poging in deze richtig gedaan met "De Houten Pomp".

Nu trachtte de V.A.R.A. daar een moderne versie van te geven, n.l. door beeld en woord voor de t.v. onder het motto: "Zo is het toevallig ook nog eens een keer".

Men begrijpt, dat men hiermede op glad ijs ging experimenteren.

Er is al dadelijk verschil tussen een prent en een beeldprojectie. De laatste is veel directer, geeft een mogelijkheid tot retouche.

Politieke karikaturen, zoals vroeger in "De Groene" en "De Notenkraker" slaagden alleen, als men de kunstenaars ter beschikking had, die politiek geschoold en meesters in de tekenkunst waren.

Helaas waren de mensen bij de V.A.R.A. belast met regie, presentatie en hoe dit verder mag heten op hun terrein, noch het een noch het ander.

Daarom slaagden de eerste programma's al niet. Blijkbaar heeft men toen voor geforceerde opschudding willen zorgen en daar is men, op de zaterdagavond van 4 januari van het nieuwe jaar, dan ook ten volle in geslaagd.

De opzet schijnt te zijn geweest de verslaving aan de televisie (de valse religie van de t.v.) aan de kaak te willen stellen. Voor de inkleding daarvoor gebruikte men de woorden van de "Tien Geboden" en een zin uit het "Onze Vader".

Toen is de storm losgebroken.

Het regende telefonische protesten, brieven, bedankjes voor het lidmaatschap etc.

De dagbladen konden de vloed van ingezonden stukken niet verwerken. De kritiek was in schier alle kranten (de deftige liberale Nieuwe Rotterdamsche Courant dan uitgezonderd!) scherp afwijzend.

De Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen gelastte een onderzoek, het V.A.R.A.-bestuur kwam met een halve verontschuldiging en sprak van een misverstand en de voorzitters van de vier fracties uit de Tweede Kamer stelden vragen en vroegen om ingrijpen.

Profanie en blasfemie — luidde algemeen het oordeel. Maar zie, wie snelden toe om de V.A.R.A. de behulpzame hand te bieden?

Uitgesproken vijf Gereformeerde Amsterdamse predikanten! U zult vragen, hoe is het mogelijk? Dat begrijpt ook in Nederland niemand. Terwijl mannen als Dr. Buskes en het oud-Tweede-Kamerlid Fedde Schurer, beiden lid van de Partij van de Arbeid, onbewimpeld dit programma vernietigend afkamden, komen Gereformeerde dominees met een duister verhaal over gemiste kansen en eenzaam staan temidden van zoveel hun inziens onoprechte verontwaardiging.

Niet alleen gaan zij tegen de "rel" tekeer, doch zij verdedigen ook meer of minder de uitzending, die als boodschap nota bene ons aan het schrikken had moeten brengen.

Ook hierop zijn natuurlijk weer scherpe reacties gevolgd, vooral van collega-predikanten, en het eind van het lied is nog niet in 't zicht.

Het scherpst van allen schreef over deze uitzending de hoofdredacteur van het orgaan "Nederlandse gedachten". Hij noemde deze vertoning een symptoom, geen vergissing.

Te meer doet de houding der Amsterdamse predikanten verwonderlijk aan.

Naar onze mening weerspiegelt zich hierin die eigenaardige mentaliteitsverandering, die tegenwoordig meer en meer openbaar wordt.

Men mag niet meer zwart noemen, wat zwart is. Men moet zijn verstand laten beheersen door zijn gevoel. Aan alle kanten ziet men hiervan de excessen. Tot zelfs in de rechtspraak toe.

Een misdadiger, die de hulp heeft van een psychiater van naam, wordt ontoerekenbaar verklaard en voor doodslag niet gestraft of een korte gevangenisstraf opgelegd.

We zien vandaag in ons goede Vaderland gebeuren, dat voor een dubbele moord, één à twee jaar en voor een schilderij-diefstal (waarbij het gestolene nog ongeschonden terug was gebracht ook!) vijf jaar gevangenisstraf wordt toegekend.

Zo is het op velerlei gebied. Politiek, sociaal, maar vooral ook kerkelijk.

Onze vaders hebben "goed en bloed" over gehad, om zich aan het modernisme en de staatsschool te ontworstelen. Vandaag is er bij veel van hun zonen en kleinzonen geen enkel begrip meer voor deze waarden. Onder de eenheidsvlag kan alle lading worden geborgen.

Men wil meedoen, men wil zijn stem op het wereld-platform doen horen en daarvoor zet men alles overboord. Onder de pretext van de liefde.

Ik geloof niet, dat ons gewone volk dit neemt. In de politiek hebben ze tegen een bepaalde figuur, die op eigen houtje de grenspalen verzette, neen gezegd. Hetzelfde kon op kerkelijk gebied weleens gebeuren.

Wij zouden het graag anders zien. En hadden na de succesvolle Oecumenische Synode van deze zomer in Grand Rapids ook anders verwacht.

Doch het stormgetij is blijkbaar nog niet voorbij.

En dan niet alleen op het terrein van radio en televisie!

Cn.

EXTRA LAGE VLIEGTUIGTARIEVEN

De "21-DAY-EXCURSION" geldt nu ook voor de ZOMER VAN 1964! Prijs $ 386.90 (retour Toronto—Amsterdam).

Vertrekdagen Maandag, Dinsdag, Woensdag of Donderdag tussen
1 April en 11 Juni of
13 Juli en 6 Augustus of
31 Augustus en 5 November

21 VOLLE DAGEN IN HOLLAND

(subject to Government approval)

ZONDER PRIJSVERHOGING KUNT U EEN EXTRA TRIP MAKEN VAN AMSTERDAM/ROTTERDAM NAAR BRUSSEL, PARIJS EN LONDEN

VRAAGT VRIJBLIJVEND ADVIES AAN

C. STEENHOF

43 Crane Ave., Weston, Ont. CH 1-0811

CANADA

Sociaal Werk heeft U nodig

Er is in Canada veel gelegenheid voor U om hulp te verlenen aan hen, die bijzondere diensten nodig hebben. Vele van de plaatselijke sociale instellingen zijn afhankelijk van de belangstelling of ervaring van vrijwilligers, die hun tijd, kennis en kundigheden bijdragen ten behoeve van anderen.

Er is voortdurend behoefte aan vrijwilligers in

- Ziekenhuizen
- Ontspanningsprogramma's voor jongemensen
- Kinderverzorging
- Jeugdwerk
- Rehabilitatie van gehandicapte personen
- Eerste Hulp

en in andere sociale diensten

Als U hierin belang stelt of ervaring heeft, dan wacht U een hartelijk welkom bij een der vele sociale instellingen die te vinden zijn op de gele bladzijden van Uw telefoongids onder

"Social Service Organizations"

Dienstbetoon aan anderen is GOED Burgerschap

GUY FAVREAU,
Minister van Burgerschap
en Immigratie.

NO CREDIT

The old man limped
Up the concrete steps
Of the parsonage
He pushed the button of the bell
. . . And face to face he stood
With the pastor.

I like to do
An hour's work for you
I'm stuck for fare back home
A dollar fifty
I clean ran out of money.

I'm sorry my dear man
I have no work for you to do
And furthermore
I don't have change this moment
But if you like a sandwich
And a cup of tea . . .

No tea won't suit me now
You see, the afternoon is gone
Before you know it
And mister; in the dark
It's tough to get a ride
But my apologies for
Troubling you
I'll get along somehow.

And down the steps he limped
A dusty figure
Thumbing for a ride.

The MASTER and the pastor;
A sandwich and a cup of tea
Don't buy a ticket for the bus
A dollar fifty does
Change that ten dollar bill
The car will soon catch up
With anyone who limps.

Well, thank you, thank you sir
I had you figured wrong
I'm much obliged to you.
No, no, my friend, you figured right
I can't take credit for this change.

JOHN KOOPMANS

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5- 5661

REAL ESTATE JOHN STRUIK

MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD

SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE

247-3998 — 241-9171

Representing George Gething Real Estate

Afscheid van Klein-Azie en het Europese gedeelte van Turkije

DOOR FRANCES VAN BELZEN

•

EEN BRIEF UIT ATHENE ③

Een oude, uitgesleten trap die ongeveer vijftien treden telt, is de enige opgang tot de Areopagus. Op deze plaats had dus Paulus zijn bekende rede gehouden en daar stonden wij nu.

We keken op naar de godenburcht uit de bloeitijd van Athene en ongetwijfeld heeft Paulus ook zijn gezicht gewend naar deze pracht en praal. Maar hij was niet gekomen om al dit schoons te bewonderen. Hij kwam met een boodschap voor de Grieken. Alle inwoners van Athene en wie het maar horen wilden, kwam hij vertellen over die onbekende God. Door de straten van de stad gaande had hij immers het altaar gezien, dat gewijd was aan die God. Naast alle goden die zij reeds bezaten, was dus nog een soort heiligdom opgericht voor één die zij nog niet kenden. De Grieken die urenlange discussies kunnen hebben over religie, politiek en wat die meer zij, zullen Paulus ook wel min of meer uitgedaagd hebben tot een dispuut. Eigenlijk verwachtten zij maar weinig van deze man, die reeds was opgevallen door z'n eenvoudige en andere kleding dan de Atheners in hun rijke stad. Het zou ons niets verwonderen wanneer ook Paulus van de bouw en schoonheid van de stad had genoten, toen hij door de straten wandelde. Maar wellicht heeft hij vertoornd en verdrietig gekeken naar de rijke Acropolis, nadat hij bij de Areopagus was aangekomen. Hij wist dat de inwoners van Athene over het algemeen knappe en intelligente mensen waren. En misschien is het meer uit nieuwsgierigheid geweest dat zij zich neerzetten aan Paulus' voeten om naar hem te luisteren. Groot zal echter hun verbazing geweest zijn, dat deze man hen ging vertellen over de ware God, die hen onbekend was. De magnifieke tempels rondom Paulus werden als het ware met zijn woorden gekraakt. De God die hij predikte, wenste geen tempels met handen gemaakt. Vermanend zal hij de vinger geheven hebben naar de bouwwerken die op de Acropolis naast hem prijkten. Toen de apostel ook nog ging spreken over de opstanding, bracht dit vanzelfsprekend een nog grotere beroering teweeg. Er staat dan ook in Handelingen 17 vers 32 dat de meesten daarmee spotten, maar dat anderen over dit onderwerp nog wel eens iets meer wilden horen. Gelukkig lezen we in vers 34 van dat hoofdstuk, dat er waren die de schoonheid der tempels met hun afgodendienst de rug toekeerden en tot het Christendom kwamen.

Het is moeilijk onder woorden te brengen, welk een belevenis het was om zelf op deze plaats te staan en onwillekeurig probeerden we ons in te denken hoe het was toen Paulus daar stond. De omgeving immers is precies dezelfde gebleven, zij het dat wij slechts de resten zagen van de tempels. Het panorama over de stad Athene was onvergetelijk van hieruit gezien. Ons omkerend zagen we aan de andere zijde een hoge berg, waarop een Grieks Orthodoxe kerk is gebouwd. In de Paasnacht ondernemen de Christenen van en om Athene een pelgrimstocht naar de top van deze berg. Om de Lycabettos (naam der berg) heen is een weg gelegd, die naar de kerk leidt. Te voet en elk met een brandende kaars, begaven ze zich naar het Godshuis voor een dienst.

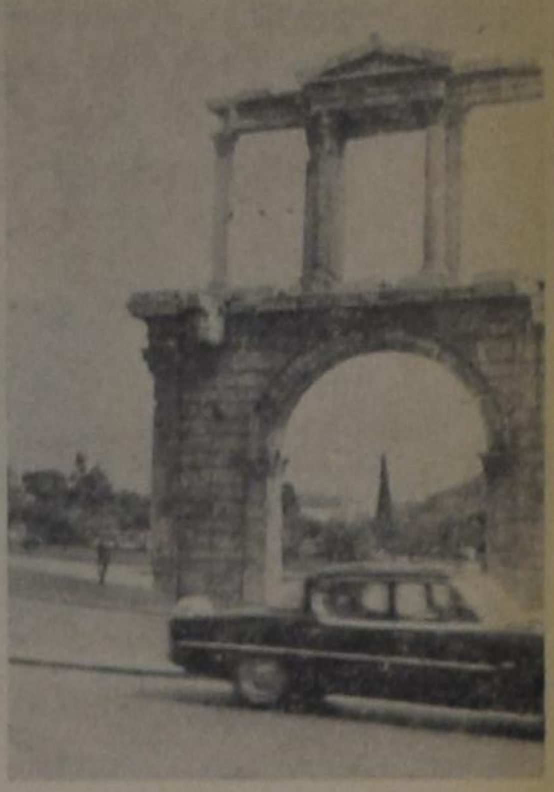

Resten van Zeus tempel, Athene.

In de duisternis van de nacht lijkt het alsof een reusachtige slang zich om de berg kronkelt, wat een fantastisch gezicht moet zijn. Hoewel het slechts enkele weken voor Pasen was, toen wij er waren, hadden we helaas gen tijd om dit toverachtige schouwspel in ogenschouw te kunnen nemen.

We daalden de Areopagus af en lieten de Acropolis achter ons, om een stukje verderop even te gaan kijken bij het Dionysius theater. Verschillende delen zijn ook daar nog behouden gebleven. Op de voorste rijen zagen we de prachtig gebeeldhouwde zetels die destijds behoorden aan de priesters en koningen. De overige toeschouwers moesten het met gewone marmeren banken doen en deze zaten heel wat ongemakkelijker! Diverse inscripties zijn op de zetels te lezen en niet alleen had men het beste gezicht op het spel, maar tevens konden de vooraanstaande personen genieten van het schitterende beeldhouwwerk in de muur die het "toneel" omgaf. De hoofdfiguur hierin is Atlas met de wereldbol op zijn schouders en de vrouwen die hem omgeven dragen natuurlijk weer de mooie, in vouwen valende gewaden.

Tussen dit alles door geuren de camille bloemen. Hier en daar duiken boterbloemen, wilde klaprozen en talloze andere kleine bloempjes op, die een rotstuin zouden kunnen sieren.

Er is zo geweldig veel te zien hier aan schoonheid en pracht, dat de enkele uren lang niet voldoende waren. We keken nog naar een tempel hier en een brokstuk daar, doch moesten uiteindelijk terug naar de boot.

Koningsloge theater, Athene

Wat een heel ander land was dit in vergelijking met Turkije en hoe heel anders waren de mensen! Teteruggaande naar de haven liepen we langs restaurants, groot en klein, maar allen deden even schoon aan. Na de tocht langs de ruines waren we trouwens ook wel aan een hapje eten toe. Moesten we in Turkije altijd min of meer de plaatsen selecteren, hier konden we elke gelegenheid binnenstappen. Eerst lieten we echter de stof van onze schoenen poetsen en waren uiterst verbaasd te horen dat zelfs deze man een vreemde taal verstond.

Het kleine restaurant waar we belandden, had weinig klanten en uit het menu konden we niet veel wijs worden. Dus werden we genodigd om in de keuken te komen, om daar zelf onze maaltijd samen te stellen. Een en ander ging op een zeer gemoedelijke manier. Op de muren van het kleine lokaal waren diverse schilderingen aangebracht en voor het raam hing een pas geslacht lam. Dit was zeker om de voorbijgangers te nodigen voor een echt verse maaltijd! In Turkije hadden we echter zoveel lamsvlees moeten eten, bij gebrek aan iets anders, dat ons het lammetje helemaal niet lokte.

De maaltijd was goed verzorgd en smakelijk klaar gemaakt. Natuurlijk moest de bekende recina wijn er aan te pas komen, want in Griekenland geweest te zijn en dit niet geproefd te hebben, is haast ondenkelijk. Deze gewone landwijn krijgt haar naam door de toevoeging van hars, wat een buitengewone smaak geeft en waaraan men wel even moet wennen. De prijs voor het genuttigde was fabelachtig laag en voldaan namen we afscheid van de plaats en haar vriendelijk personeel. Het zachte voorjaarsweer (februari) lokte voor een wandeling naar de binnenstad. Onderweg hierheen passeerden we de resten van de oude Zeus tempel. De grote ingangspoort stak machtig af tegen de lichtbewolkte hemel. Op de achtergrond stonden de geweldige zuilen, omgeven ook hier weer door sinaasappelbomen. Wat een heerlijke stad om maanden achtereen te kunnen verblijven ook wellicht om altijd te wonen, temidden van de oudheid en zijn prettige bevolking.

Onze tijd liep ten einde en we moesten er om gaan denken om weer aan de haven te komen, waar we een grote variatie van winkels gezien hadden en waar we nog wat inkopen wilden doen. De overgebleven dragma's vonden daar dan ook dra een bestemming. Hiermee was ons bezoek aan Athene en Piraeus ten einde. Vanaf het eerste moment had de hoofdstad mijn hart gestolen en in stilte hoop ik dat ik er nog eens voor veel langere tijd zal kunnen zijn.

Precies op tijd verliet de "Ak Deniz" de haven. Langzaam zette het schip zich in beweging en spoedig vervaagden de gebouwen. Voorbij gleden de vele eilandjes en uitstekende rotsen met kloosters en kerken. De zon verschool zich af en toe weer achter de wolken om aan de andere zijde haar stralen over de bergtoppen uit te gieten. De mythologische berggoden konden daar hun spel voortzetten en de ruwe bergen zullen wel altijd hun woonplaatsen blijven die hen van de stad scheiden.

Het water kreeg de donkerblauwe kleur van de Middellandse Zee. Gezeten in een gemakkelijke stoel in de salon, sloegen we met bewondering de opkomende avondlucht gade. Wolken pakten zich samen boven de bergtoppen, die hen een mysterieus aanzien gaven. De zon en wolken speelden samen en af en toe werd het wateroppervlak één stralende massa. Zo ver het oog reikte zagen we nu deze spiegel, waarin bijna onzichtbare golfjes rimpelden. Urenlang zouden we daarnaar kunnen kijken, want welk een rust gaat er uit van de zee! Zelfs was het een genoegen, om na het souper nog een avondwandeling aan dek te maken. Sterren fonkelden boven onze hoofden en we zagen niets anders dan het nu zwarte water om ons heen.

Het monotone geluid van de scheepsmotoren en de frisse zeelucht werkten als een stimulans op de slaap. De volgende dag konden we nog genoeg genieten van het zilte nat rondom, daar we eerst anderhalve dag later in Napels zouden aankomen. Na een enerverende dag als deze was het trouwens goed om een extra uurtje slaap te krijgen, dus zochten we onze hutten op. De matroos op de voorsteven, met zijn bel en verrekijker, bleef als een eenzame figuur achter. Voor hem kwam de nachtrust na het aflossen van de wacht.

WEERZIEN in CANADA en de U.S.A.

Ook Uw ouders kunnen deelnemen aan de

NEGENDE Familie-bezoek-Reis naar Canada

of de

EERSTE Familie-bezoek-Reis naar de U.S.A.

georganiseerd door de:

Ned. Chr. Reis Vereniging, in samenwerking met de N.C.R.(adlo) V., de C.P.B., de N.C.V.B. en de C.B.T.B.

Negende Canada-Reis, Reissom v.a. fl. 1246,—

Heen: Rotterdam 15 mei 1964 met de "Maasdam" van de H.A.L.
Terug: Montreal 8 september of 3 oktober 1964, eveneens met de "Rijndam".

Eerste U.S.A.-Reis Reissom v.a. fl. 1256,—

Heen: Rotterdam 15 mei 1964 met de "Rijndam" van de H.A.L.
Terug: New York 3 september 1964) eveneens met de
Boston 4 september 1964) "Maasdam".

Vrijblijvende inlichtingen ook over de financiering worden U of Uw ouders gaarne verstrekt door het CENTRAAL BUREAU DER NEDERLANDSE CHRISTELIJKE REIS-VERENIGING, Weteringkade 22a, Postbox 1035, DEN HAAG, Tel. 859302.

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(18)

Nu moet hij goed opletten, want er nadert een motorschuit. Achter dat schip kon Mie wel eens slepen met haar tjalk. Haar Vader had daar ook een handje van en Nico heeft daar dikwijls genoeg over gesakkerd tegen de boer. "Je hebt mensen, die werken en mensen, die voor zich láten werken," zei hij dan, wanneer hij de kale mast van de tjalk boven de dijk zag glijden. "Buur Lomer is er ééntje, die iedere schipper op z'n tijd in dienst heeft."

Dit geval, met Mie, ligt natuurlijk gans anders. Stel je voor, dat een schipper het hart in z'n lijf zou hebben om dat kind die geringe dienst te weigeren. Ze varen immers toch? Laat Nico dan niet merken dat ze Mie aan haar lot overlaten, want dan kan zo'n vieze olieneus van een schipper het met een rechtschapen boerenknecht aan de stok krijgen.

Nico heeft het op vechten niet begrepen en hij zal wel drie straatjes omlopen, wanneer zo'n patjakker hem te na wil komen. Maar nu balt hij zijn vuisten van kwaadheid in zijn zakken. Hij houdt echt van Mie. Daarom. Kijk zó is Nico Schiebroek.

En hij heeft het wel goed gezien, Nico. Daar, achter die motorschuit, hangt de tjalk. Hij kan het ding dromen en hij zou het bij stikdonkere nacht nóg herkennen.

Scherp tuurt hij, vanachter zijn beschutting van hier. Hij zal het wel uit zijn hoofd halen, om zo maar open en bloot op de dijk te gaan staan. Veronderstel nou eens eventjes, dat Mie hem hier herkennen zou en dat ze zou denken dat hij haar doen en laten stond af te gluren. Dat zou de breuk kunnen betekenen in hun liefde. Liefde kan alleen in vrijheid bloeien. Nico heeft trouwens zijn hele leven achter rietwalletjes, doornhagen en kreupelbosjes doorgebracht. Altijd was er wel iets af te wachten, af te luisteren of te verbergen. Aan zo iets raak je óók gewend, reken maar.

Hij wrijft zijn ogen uit. De regen heeft zijn wenkbrauwen zo nat gemaakt, dat het water in zijn ogen druipt. Daardoor zal het wel komen dat hij Mie niet ontdekken kan achter op de tjalk. Het lijkt hem daar zo kaal en donker en er is ook geen schimmetje licht in haar roef te ontdekken.

Of zou ze... Hij wordt wit van drift bij de gedachte... Zou ze soms bij die schipper in de roef zitten? Zijn ogen trachten door de kleine raampjes naar binnen te gluren, maar hij kan niets onderscheiden op deze afstand. Zijn mond valt open van inspanning, maar slaat dan weer dicht van schrik. Duidelijk onderscheidt hij tegen de lichte achtergrond van de roef een vrouwenhoofd. Uit duizenden herkent hij dat, bijna nog beter dan de tjalk. Dat is Mie... Zie je nou wel...! Mie...

Barstend jaloers is hij... eerst... even... Daarna ontspant zich zijn gezicht en hij lacht voldaan. Hij had dat immers al lang vermoed en er jaar na jaar naar verlangd...? Mie keek uit naar hem, juist toen ze voorbij de boerderij voeren. Da's natuurlijk geen toeval, dat is zuiver opzet. O, maar nou gaat alles goed worden! En laat de buurt dan maar kletsen over Mie en die mooie dokter, hij gaat met de begeerde buit strijken, dat is zo zeker als iets.

Als de schuit goed en wel voorbij is, treedt hij terug uit de ruige wallekant. Langs de binnenkant van de dijk gaat hij gebukt voort. Niemand mag hem zien, want er zijn altijd wel mensen die iemands eerlijke plannen willen dwarsbomen. Vooral nu hij de buit in de wacht gaat slepen. Kat en muis... hi-hi-hi... vanavond vangt hij zijn muisje...

Teleurgesteld jankt Karro, zachtjes maar heel verdrietig. De mensen zijn toch maar nooit te vertrouwen. Onberekenbaar zijn ze, als het weer en de katten. Hij hoort hem wel sluipen, de baas en zijn scherpe neus vangt de lucht, die zijn kameraad, de wind, hem brengt. Hij ruikte de lucht van de baas, gemengd met die van de smook van de motor en de scherpe teerlucht van de tjalk.

Ja, want Nico houdt vaste koers, naast de tjalk. Zijn gezicht staat gespannen, met soms een glimp van een triomfantelijk lachje: de baas en de vrouw mogen dan denken dat hij haar nooit zal krijgen, ze zullen het zien...! En ze mogen voor zijn part ook nog wel een jaar of wat denken dat Nico Schiebroek zo'n trouwe knecht werd om Hein Huiberts te plezieren. Ze kónden weten, want er is geen mens met een behoorlijk verstand, die zich gelijk laat stellen met een koe en zich op een vochtige, stinkende til boven de groep laat opbergen, zonder een grondeloze haat te krijgen tegen de boer, die hem dat aandoet.

De boeren beweren wel dat het nergens gezonder slapen is dan boven een kuip mest, maar Huiberts zelfs kruipt ook liever achter de brede rug van zijn vrouw in een behoorlijke kamer, dan boven de koeien...

Het snelle, regelmatige gestamp van de motor houdt op. Nico krabbelt tegen de dijk op en kijkt voorzichtig boven de kruin uit. Wacht, nog een eindje verder, daar staat weer een rietkraag. Nog een eindje verderop is de schimmige omtrek van het pottenbakkershuisje te bekennen. Zal hij dáár wachten? Of hier?

Boven het drenzen van wind en regen over de rivier, hoort hij stemmen.

Dan is het even stil. Ze gooien nu zeker de touwen los, waarmee de tjalk aan de motoschuit zit vastgeknoopt.

Zo, nu is hij veilig achter de rietbeschutting. Hij kijkt uit over de riever. Mie neemt juist de lantaarn van het achterschip weg. Hé, ze gaat er mee de roef in. O, ze moet zeker die schipper betalen voor dat slepen.

Helder en veel te vertrouwelijk naar Nico's zin klinkt de roep van Jochem over het water. "Héla... Mie... Mie-ie-ie... we zijn er... Ahoy!"

Jaloerse aandacht schiet in Nico op. Hoe weet die vent haar naam? Wat is dat geweest in de roef tussen hen? Is die schipper daar alleen met haar geweest? Laat'ie waken, want dat slikt Nico niet. Mie is van hem en als er mensen zijn, die daar anders over oordelen, sterker: die menen, dat zij recht hebben of kunnen krijgen, dan... dan...

Het valt nogal mee. Het prikt een beetje, dat hij Mie duidelijk hoort zeggen: "Hier, voor de goede zorgen!" maar dan klinkt daaroverheen zijn zakelijk bevel en als antwoord daarop het getier van de motor. Mie heeft te doen met zakelijke mensen, die geld nemen voor hun dienst en die dienst daarop ook correct voltooien. Dat zij zelf een beetje onzakelijk is met het afrekenen, acht Nico een slimmigheidje, om een koopje te hebben. De baas verkoopt zijn kaas en zijn varkens ook wel met een grap over en weer. Dan vleugt de handel beter. Hij heeft er haar des te liever om... Laat hij het zó zeggen: hij vindt zijn keus des te beter. Het geweld van vloeken en schelden dringt nauwelijks tot hem door boven het heidens tumult van de motor uit. Al zijn aandacht is voor het schaduwachtige figuurtje, dat op de voorplecht staat. Ze heft haar handen, bukt over iets en zit dan stil, terwijl de motorboot verder vaart. Het dringt ook niet tot hem door dat de boot vóóruit gaat, in plaats van achteruit, zoals immers gezegd was. 't Is hem wel goed: de vrachtschuit vaart voort en Mie zal straks hier zijn, bij hem... luister je goed, Mie: bij mij, want daar hóór je! Kat en muis... we zullen samen spelen. Een jong katje met een lieve muis...

Wat wel tot hem doordringt, is de laatste roep van de schipper. "Tot ziens," roept die brutale rakker. Wat denkt zo'n vent? Meent hij dat nu, óf is het een plagerijtje? Hij zal het Mie zeggen, dat ze met deze rekel niet meer mee gaat. Haar naam gaat er mee over de dijk... en de zijne, want horen ze niet bij elkaar...?

Het getjukker van de motor sterft snel weg, sneller nog dan de tjalk dichterbij drijft. Want wat is dat vreemde, dat Mie daar gebogen blijft zitten, zonder het roer te grijpen en op de wal aan te houden? Merkt ze niet, dat ze afdrijft? Dat de tjalk gestúúrd moet worden, om bij de aanlegsteiger te belanden?

Zal hij roepen? Haar waarschuwen dat ze zo verkeerd terechtkomt, midden in het riet?

Maar een kat roept nooit, wanneer hij zit te muizen. Nico is een kat: hij zwijgt en is ongeduldig. Op die manier is hij al ontzaglijk veel te weten gekomen en hij vermoedt zo . . . hij vermoedt . . .

Het geluk is hem gunstig: wind en stroom voeren zijn muis naar de plaats waar hij staat. Hij ontroert er van.

• • •

Ietwat verwonderd kijkt Mie op. Ze moet zich eerst trachten in te denken, hoe het mogelijk is, dat ze met haar tjalk hier in de rietwal beland is en daarna, wat haar in de tijd daarvóór overkwam. Er ligt zo'n druk op haar hersens; ze is zo moe en zo rillerig. Langzaam komt ze overeind, duizelig van het gebukt zitten. Met haar rechterhand strijkt ze de wazigheid weg uit haar hoofd. Ze moet nog even sterk zijn, dan kan ze naar bed... slapen... slapen... en vergeten.

Hoever is ze afgedreven? Moet ze stroomop of stroomaf om thuis te komen? Dan begint ze te herkennen: een populier, bladerloos in de gure wind; een groepje wilgen achter de dijk bij de sloot.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Eevery word more 5¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Grateful to the Lord we announce the birth of our daughter

LAURA ANN

Hans and Alice
Vander Stoep.

January 14th, 1964.

Box 34, Group B,
R.R. 2,
Hamilton, Ont.

Door Gods goedheid is het, dat wij op 1 februari de dag hopen te herdenken van het 45-jarig huwelijk van onze ouders

ANDRIES SCHOLING
en
AALTJE SCHOLING—GRUPPEN

Dat de Here onze ouders nog vele jaren voor elkaar en voor ons allen mag sparen is de bede van hun dankbare kinderen.

Alteveer, Ned.:
Johannes - Annie Scholing.
Listowel, Ontario:
Jake - Rika Scholing.
Grande Prairie, Alberta:
Herman - Alice Scholing.
Zeist, Ned.:
Bertus - Alie Scholing.
Grande Prairie, Alberta:
Klaas - Ann Scholing.
Calgary, Alberta:
Al - Margaret Scholing.
Calgary, Alberta:
Phil - Lie VanderVeen.
Wolf Creek, Alberta:
John - Femmie DePee.
Leslyville, Alberta:
Andv - Tiny Scholing.
Calgary, Alberta:
Jack - Alice Ruis.
30 kleinkinderen.

Leslyville, Alberta.

The Lord willing, our parents

HENDRIK ANTONIDES
and
HILLLECIEN ANTONIDES—
KANNING

hope to celebrate their 25th wedding anniversary on February 3, 1964.

"For with Thee is the fountain of Life; in Thy Light do we see Light." Ps. 36:9.

Stan and Emmy.
Peter and Susan.
Jim.

13 Glenellen Dr.
St. Catharines, Ont.

In algeheel vertrouwen op zijn Heiland is heden overleden onze lieve, altijd zorgende man, vader, behuwden grootvader, de heer

WYTZE BIJLSMA,
doctorandus in de letteren,

oud-rector van het Chr. Streeklyceum te Ede,
oud-leraar van het Chr. lyceum te Arnhem,
eerder weduwnaar van Baukje Nooitgedagt,
op de leeftijd van 66 jaar.

"De Heer is met mij, ik zal niet vrezen."
Ps. 118 : 6.

Oosterbeek, 21 december 1963.

Utrechtseweg 155.

De diepbedroefden:
M. Bijlsma—Lusschen.
St. Thomas (Ont.):
C. Woudstra—Bijlsma.
H. Woudstra.
M. Okkerse—Bijlsma.
J. Okkerse.
Ouderkerk a/d Amstel, Ned.:
J. M. B. Adriani.
A. Adriani—Rot.
en kleinkinderen.

De teraardebestelling vond plaats op dinsdag 24 december op de algemene begraafplaats te IJlst (Fr.).

On January 2, 1964, the Lord took unto Himself our dear son and brother,

PIETER PEL.

He would have been 44 years on January 8th.

Beloved husband of Nel Wijnman, and father of Brian, Astrid, Sharon and Alexandra.

Parents, Mr. & Mrs. Conrad Pel, and brother Fred, sisters Mrs. Hilda Slot and Mrs. Tina DeJong.

Business Opportunities

AMUSEMENT PARK, consisting of roller skating rink, 400 pairs of skates, 3 bowling allies, P.A. system, 6 shuffle boards, 4 trampolines, 2 billiard tables, amusement arcade, gift shop, restaurant fully equipped, kiddies rides, and ice rink in winter. Excellent Lake Erie location close to Christian Reformed Church, heavily inhabited by American tourists during the summer months. Onlv $40,000 with $15,000 down, balance on one mortgage.

SERVICE STATION & GARAGE, consisting of paint shop, wash rack, 3 service stalls, lubrication rack, show room, office, paved lot 150' x 210'. Excellent highway location in the centre of the Niagara Peninsula.

GROCERY, CONFECTIONERY & BUTCHER business in Fort Erie, Ontario. Large living quarters. Only $21,000 with $8,000 down.

GEO. DUGAN
REALTOR
18 King, RE 27517, Welland

---

110 ACRE FARM

9 Kamer stenen huis. Grote barn. 70 acre geploegd. De rest is grasland. Deze farm ligt ongeveer 8 mijl van Woodstock, Ont. En het is best land. Vraagprijs $ 22.500.—. Down $ 3000.—.

Jack Bylsma,
Realtor

1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894

WORK OPPORTUNITIES

In developing Central British Columbia. Christian Reformed Church and Christian school, moderate climate, scenic surroundings. Write Mr. Geert Geertsma, Box 196, Telkwa, B.C.

HELP WANTED

We require the services of

WAREHOUSEMEN and
OFFICE HELP

We are willing to sponsor a whole family with grown-ups. Christian Reformed church in town. Reply stating qualifications, experience and references to General Manager, 4 Way Wholesale Ltd., P.O. Box 1330, Edson, Alberta.

Wanted:

MARRIED OR SINGLE MAN

for nursery and greenhouse work. Year-round employment. Good house available. Some experience necessary. Wages in accordance with ability. Write to or call Wm. Bos, R.R. 1, Trenton, Ont. Phone Ex 2-9177.

Wanted: In a Chr. home in London, Ontario,

TWO MALE BOARDERS

Communications close by. A. De Vries, 306 Saskatoon St., London, Ont. Phone 451-8174.

Wanted:

EXPERIENCED GROWER

of chrysanthemums, carnations, and potplants. Year round employment, starting immediately. Good wages for the right man. Please state age and background. Write to Hank Vanvugt, wholesale florist, R.R. # 2, Owen Sound, Ont.

Te koop gevraagd, omgeving Brampton:

1-PERSOONS OPKLAPBED

Brieven no. 1681, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Christian Reformed girl would like to

CORRESPOND

either in Dutch or English, with Christian Reformed young man, ranging in age from 25-30, including picture, please write to Box number 1680, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

The John Knox Memorial Christian School in Fruitland, Ont., is in urgent need of a

TEACHER

for grade 2, for the months May and June of this year. Please send applications to the Principal, John Top, Box 27, Fruitland, Ont.

BESTEL NU:

LAXA TABS, een laxeermiddel met aangename smaak, voor volwassenen en kinderen. 100 tabletten $ 1.75.

VAPORIZING CHEST RUB, voor pijnlijke keel, lichte borstverkoudheid en verlichting van verstopte luchtpijp.

ECZEMA OINTMENT, voor vermindering of verwijdering van eczeem. 2 oz. $ 1.25.

De prijzen zijn inclusief porto en verpakking.
Snelle aflevering door

LINCOLN
Sales Company
Box 965, Adelaide Station
TORONTO 1, ONT.

O BOY! "CALIFORNIA" SOEPEN!

Onovertreffelijk in smaak, geur en Kwaliteit!

Product of Holland
Imported by
TOP'S
IMPORTING
CO. LTD.
Grimsby, Ont.

•

Spaar de Vlaggetjes
voor GRATIS
GESCHENKEN.

Vele
Koopjes
tijdens de
Januari
Opruiming

"CALIFORNIA" SOEP DEMONSTRATIE

EEN HEERLIJKHEID, NU DE KOU ZO FEL IS, DIE U WORDT AANGEBODEN DOOR DAN DE WAAL VAN JANUARI 15 T/M 1 FEBRUARI

DAN DEWAAL'S JEWELLERS - IMPORTS - GIFTS - CO.

131 KING STREET - 438-9212 - LONDON, ONT. - tegenover de Market Parking Building!

DE ZAAK VOOR KWALITEIT EN GOEDE SERVICE!

EXPOSITIE DELTAWERKEN IN ZURICH

De KLM zal gedurende ruim twee maanden, van 6 december tot medio februari, een maquette van de Deltawerken in het stationsgebouw van het vliegveld van Zurich ten toonstellen. Het doel van deze expositie is om aan dit gigantisch project meer bekendheid te geven in het buitenland. Dit zal zeker de "hoog en droog" levende Zwitsers wel aanspreken.

De maquette, die de KLM in bruikleen van de Rijksvoorlichtingsdienst heeft, geeft het gebied van de Zuidhollandse en Zeeuwse eilanden weer tussen Nieuwe Waterweg en Westerschelde, op een schaal van 1:50.000. Alleen de zeearm en hoogte van dijken en duingebied zijn, om een duidelijker beeld te geven, op een grotere schaal aangebracht, n.l. de breedten van de wateren 1: 20.000 en het hoogterelief 1:200.

Het interessante van deze maquette is dat niet uitsluitend volstaan wordt met de gebruikelijke testpanelen, doch dat er door middel van het impompen van water getoond wordt wat de verschillende waterstanden zijn bij eb, vloed en vloed gepaard met storm. Deze situaties worden eerst gedemonstreerd onder omstandigheden zoals deze waren voor men aan het Delta project begon, met de dammen die de zeearmen moeten afsluiten, verzonken in de maquette. Als contrast demonstreert men dan hoe de toestand is als de vier afsluitdammen zijn aangelegd. Men ziet dan dat de waterstand aanzienlijk lager is.

Vooral de weergave van de oorspronkelijke situatie zonder afsluiting en met hoogwater en storm is zeer spectaculair en toont duidelijk aan hoe hachelijk de eilanden gelegen zijn; het water reikt tot 1 cm. van de dijkkruinen met daarachter het poldergebied dat belangrijk lager ligt dan het zeeniveau.

Deze maquette, die met inbegrip van motoren en pompinstallatie, 2800 kg. weegt, is een dezer dagen door een KLM vrachtvliegtuig naar Zurich overgevlogen.

Het is de bedoeling om de komende zomer deze maquette ook een rondreis te laten maken langs plaatsen in Noord Amerika waar KLM-kantoren zijn gevestigd.

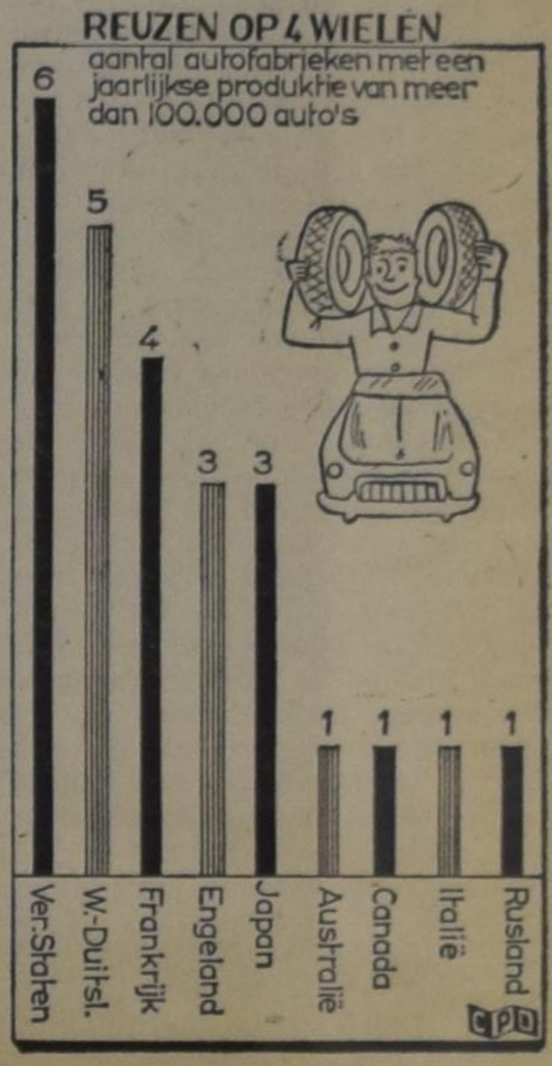

DE WERELD TELT
23 AUTOREUZEN

Er zijn 25 bedrijven op de wereld die jaarlijks ieder meer dan 100.000 auto's fabriceren. In onze grafiek geven wij een overzicht van de verdeling van deze grote autofabrieken in de verschillende landen. De Verenigde Staten gaan aan de spits van 6 bedrijven. General Motors en Ford zijn hier de grootste fabrieken, totaal produceren zij meer dan 5 miljoen auto's per jaar. De "kleinste" van de grote Amerikanen, Willys, produceert jaarlijks altijd nog ca. 125.000 auto's.

Duitsland is het tweede land ter wereld met het aantal grote autofabrieken. Hier is Volkswagen de grootste onderneming met jaarlijks ca. 1 miljoen auto's. Opel, Ford, Daimler Benz en Auto Union blijven onder dit cijfer. Deze fabrieken tezamen produceren ook ca. 1 miljoen auto's'.

Van de 4 grote Franse bedrijven is Renault de grootste. In Engeland is de British Motors Corporation het grootste autoconcern. Deze fabriek is de 6de ter wereld met zijn produktie van 590.000 auto's per jaar.

Japan telt 3 grote autofabrieken waarvan de Toyota de grootste is met zijn 215.00 auto's per jaar.

De Verenigde Staten zijn de grootste autoproducent van de wereld. Van de 16 miljoen auto's die de wereld jaarlijks produceert komen er ruim 6 miljoen uit de Verenigde Staten.

NOTICE

The address of the Hamilton District Chr. High School has been changed to

No. 28 Athens St., Hamilton, Ont.

Zusterhulp van de Chr. Ref. Church Bowmanville vraagt.

GEZINSVERZORGSTER

per 1 maart. Brieven of persoonlijke aanmelding aan Mrs. H. Zuidersma, Tel. 263-2033 Hampton, Ont.

Mensen van
VEENENDAAL

en omstreken uit Nederland,
die voelen voor een

Reünie

worden verzocht zich in verbinding te stellen met

B. JANSEN,
2 Comet Ave., Hamilton, Ont.

With gratitude unto the Lord, Who entrusted a child to our care, we announce with gladness the arrival of our son

BERT WILLIAM

He is 7 months old.

June 21, 1963. January 16, 1964.

Bill and Nel Van der Mey.

1172 Weston Rd.
Toronto 15, Ont.

Hollandse Scheurkalenders

Maranatha, Honigdroppels, Kruimkens van 's Heren Tafel, $ 1.50 postpaid. Oranje Kalender $ 1.35 postpaid. Beautiful Canada, $ 1.—, voor Holland $ 1.25, postpaid. Daily Manna Calendar $ 2.35 postpaid.

SUCCES AGANDA'S (Seven Star) Refill 1964 $ 2.69

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON, ONTARIO

With thanks and gratitude to our Covenant God we are grateful that the Lord has entrusted to our care a son

RICHARD CLARENCE

A brother for Sandra
Diana
Wayne.

Mr. and Mrs. Joe. Boersma.

January 15th, 1964.

Port Hope, Ont.
44 Brown Street.

Hoe talrijk ook de vijand zij
Die driest uit staat en maatschappij,
't Geloof in God wil bannen.
Hoe ook de revolutiegeest
de opstand predikt onbevreesd,
God Zelf belacht die plannen.
Laat vrij hun blinde eigenwaan
de Christus en Zijn Woord weerstaan,
het zal hun nooit gelukken.
't Geloof in God en in Zijn Woord,
van hem, die Christus toebehoort,
ooit uit het hart te rukken.

Hoe ook de goeden dezer eeuw,
met al stout en woest geschreeuw,
de wereld'ling bezielen.
Hoe ook die Baal wordt geëerd,
wij hebben door gena geleerd
voor Christus slechts te knielen.
Wij trekken in des Heren kracht
ten strijde op, hoe groot van macht
die vijand ook mag blijken.
Al waant hij zich ook trots en fier
toch zal hij voor de kruisbanier
eenmaal de vanen strijken.

Uit de liederenbundel
van het Chr. Nat. Vakverbond

LONDON, ONTARIO

The attractive position of

Principal

for our 4 room Chr. School, with a present enrollment of 110 pupils, will become vacant by September 1964.

The present Principal wishes to continue his studies.

Our Christian School offers a challenging opportunity for a qualified person, as, the Lord willing, our School has an expanding program. Present plans call for the addition of two more rooms by September 1965 and complete our School (8 rooms) by September 1967.

London also offers excellent study facilities, as it is the home of the University of Western Ontario.

Please submit experience and qualifications in first letter to Mr. S. VanderGoot, 1632 Borden Street, London, Ontario.

All applications, in writing only, will be acknowledged and interview arranged.

Drukwerk nodig ?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Aangenomen

naar Acton, Ont., W. Van Dyk, associate pastor te Hamilton I. Ont.

naar Chilliwack en Agassiz, B.C., B. Den Herder te Burnaby, B.C.

Bedankt

voor Peers, Alta., G. H. Van de Riet te Denver, Col.

UIT NEDERLAND
EEN UNICUM

Rev. F. de Vries van de Reformed Church van Devonport, Australië is voor studie verlof in Nederland. De Reformed Church van Australië staat in volle gemeenschap zowel met de Gereformeerde Kerken als met de Christelijk Gereformeerde Kerken in Nederland.

Rev. de Vries ontving nu uit beide kerkformaties een beroep, een van de Gereformeerde kerk te Westzaan en een van de Christelijk Gereformeerde kerk te Zutphen. Nu we dit schrijven is het nog niet bekend of Rev. de Vries een der beide beroepen heeft aangenomen.

DE ROOMS KATHOLIEKE
KERK OPNIEUW
BEKRITISEERD

Heeft enige tijd geleden Rolf Hochhuth kritiek geleverd op de R.K. kerk in zijn toneelstuk **Der Stellvertreter** (De Plaatsbekleder), nu klaagt Carl Amery zijn werk aan in zijn boek: **Die Kapitulation oder Deutscher Katholizismus heute.** (De Kapitulatie of het Duitse Katholicisme van vandaag.)

Dit boek is — wat te begrijpen valt — al maanden een der meest verkochte boeken in Duitsand.

Ook in dit boek wordt weer gewezen op de houding van de Rooms Katholieke Kerk gedurende de tijd van het bewind van Hitler. Maar het legt eveneens de vinger op de zwakke plekken van de R.K. Kerk van vandaag.

De R.K. Kerk in West-Duitsland wordt er van beschuldigd dat ze zich heeft laten leiden (bij het vaststellen van goed en kwaad) door de meerderheid. Het gaat het Katholicisme nogal goed in Duitsland. Het heeft grote invloed vooral in de politiek. Maar de vraag wordt gesteld of deze populariteit niet te danken is aan het feit, dat "het Christendom teveel opgaat in het burgerdom". Er heerst volgens Amery in zijn kerk een "middenstandsmentaliteit". Het is te sterk milieu-gebonden. En men durft niet meer met een duidelijke boodschap te komen in concrete situaties. De kerk handelt in de lijn van de ideeën van het gehele Duitse volk. Daarom gelooft Amery dat zijn kerk voor een keuze staat. Een beslissende keuze. Anders gaat het Katholicisme op katastrofale wijze ten onder.

In verband met de houding gedurende het Hitler-regime wordt er op gewezen, dat velen meer bezorgd waren voor de Staat (het algemene, burgerlijke belang) dan voor de boodschap der kerk. Met name worden de intellectuelen beschuldigd van gebrek aan het geven van leiding. Ook de geestelijkheid wordt behoorlijk aan de tand gevoeld. Zo lezen we, "Waar, pater Benedictus, waart gij toen zij onze broeders naar de slachtbank hebben gevoerd? Waar?"

Daarom moet de kerk nu een keuze doen. Een keuze tussen "de naamlozen, die tijdens het Hitler-regime tegenstand geboden hebben en tussen Franz von Papen, een keuze die niet zwaar behoorde te vallen."

Paul Tameling.

De verhouding van Bijdragen voor de Kerk en de Quota's

Verschillende kerkeraden van immigrantengemeenten worstelen met het probleem der "denominational quotas". Er is in het algemeen een streven om het percentage der quota's op te voeren, en dit begint ook vruchten af te werpen. Ergens in ons land heeft een kerkeraad dit onderwerp wat steviger aangepakt en een plan aan de gemeente voorgelegd, dat met algemene stemmen werd aangenomen. Een vriendelijke abonnee zond ons een omschrijving van dit plan, dat wij hieronder laten volgen.

I. Het is niet juist om onze gemeente, wat betreft de berekening van de Denominational Quota's, in twee groepen te verdelen. De gemeente is in feite een huisgezin Gods en zoals er in ieder huisgezin oppassende en stoute kinderen zijn, zo ook zijn er in onze gemeente families die wèl kunnen bijdragen en dit ook doen, families die wèl zouden kunnen bijdragen maar dit nochtans niet doen en families die echt niet meer kunnen bijdragen dan ze reeds doen. Oppassend of stout, bijdragend of niet bijdragend, we **blijven** als gemeente een huisgezin. De Kerkeraad besloot derhalve dan ook om ter berekening van de Denominational Quota's weer van 93 op 122 families over te gaan, daarmede tot uiting brengend:

(a) Iedere familie draagt zijn **eigen persoonlijke** verantwoordelijkheid om naar vermogen bj te dragen, zowel voor de dienst van het Huis des Heren als voor de Denominational Quota's.

(b) In geval deze bijdragen ten achter blijven heeft de Kerkeraad (dat wil zeggen zowel ouderlingen als diakenen!) tot taak een onderzoek naar de redenen in te stellen.

De D.Q. werden derhalve met een bedrag van (122—93) x $55.47 = $1609 **verhoogd.**

II. In de tweede plaats werd een regeling getroffen voor het geval het budget over 1964 niet gehaald zou worden. Het gaat namelijk niet aan om eerst het Bouwfonds vol te storten, om daarna, aan het eind van het jaar tot de pijnlijke conclusie te moeten komen dat er geen of onvoldoende geld ter betaling van de quota's overgebleven is. Er werd derhalve door de Kerkeraad besloten:

De Denominational Quota's en de dienst van het Huis des Heren te .... gaan ons allebei evenzeer ter harte. Wordt er onverhoopt onvoldoende geld bijgedragen, dan moeten ze beide daaronder lijden. Echter worden in geen geval de Denominatioal Quota's met kerkgeld betaald en evenmin zal de kerkbouw gefinancierd worden met quota-gelden. Tot dat einde werd het navolgende bepaald:

(c) Als het budget over 1964 gehaald wordt, kan automatisch aan alle verplichtingen voldaan worden en is er geen probleem.

(d) De gemiddelde jaarlijkse bijdrage per familie is $ 25065 + $ 1609 : 122 = $ 218.64, dat wil zeggen **$ 4.20 per week per familie.**

Van de $ 218.64 is **$ 55.47 bestemd voor de Denominational Quota's** en $ 218.64 — $ 55.47 = **$ 163.17 voor de kerkedienst.**

(e) Als de begroting onverhoopt niet gehaald wordt, wordt ter berekening van de D.Q. een evenredige reductie toegepast op de jaarlijkse bijdragen van die families die minder dan $ 218.64 hebben bijgedragen, en wel in de verhouding $ 55.47 : $ 163.17 = (voor berekeningsdoeleinden) = 1 : 3.

Een familie die dus $ 180 per jaar bijdraagt wordt geacht ¼ x $ 180 = $ 45 aan de Denominational Quota's te hebben bijgedragen en ¾ x $ 180 = $ 135 aan de kerkedienst.. En voor een jaarlijkse bijdrage van $ 100 worden deze getallen respectievelijk $ 25 en $ 75. En voor een jaarlijkse bijdrage van $ 10 wordt het $ 2.50 voor de denominational quota's en $ 7.50 voor de kerkedienst.

Het resultaat: Iedereen, zonder uitzondering, betaalt dus mee aan de Denominational Quota's. Quota's en kerk lijden in strikte evenredigheid schade als de begroting niet gehaald wordt. Uit het bovenstaande volgt tevens dat bij strikt evenredige verdeling van de schade over quota's en kerk, de kerk in absolute zin 3x zoveel schade lijdt als de quota's.

De Kerkeraad hoopt met bovenstaande maatregelen aan alle gerechtvaardigde bezwaren op een eerlijke wijze tegemoet gekomen te zijn.

Men lette er dus op dat de gemiddelde bijdrage per familie voor het komende jaar op $ 4.20 per week vastgesteld is en men geve naar vermogen.

SCHEMA VAN DE LAMP

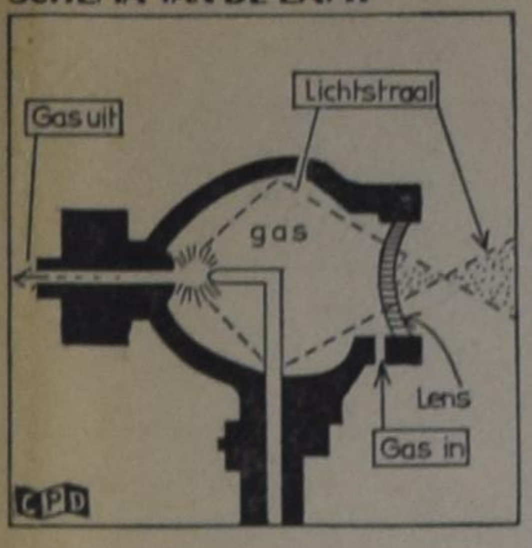

MET LICHT DWARS DOOR STAAL!

Het principe van de "dodende straal" is er. Zo kan men althans de lamp beschouwen waaraan het Westinghouse laboratorium in Pittsburgh werkt. Alle bijzonderheden zijn nog niet bekend maar de lamp geeft een intenser licht dan alle tot nu bekende lichtbronnen. Met deze lamp kan men dwars door een mm.-dikke staalplaat branden in minder dan 4 sekonden!

De lamp werkt volgen een principe dat gebruik maakt van gas, water en kwarts. Het gas gaat de lamp in en verlaat deze ook weer, zie schema. Men verwacht dat — bij verdere ontwikkeling van de lamp — deze zeer nuttig kan zijn voor o.a. de industrie, de chemische nijverheid en laboratoria die er, o.a. gebruik van kunnen maken om de zonnehitte te vervangen.

SOCIAL EVENING
FEBRUARY 1, 1964 - 8 o'clock p.m.
IN THE CHRISTIAN EDUCATIONAL CENTRE
WEST FIFTH ST., HAMILTON, ONTARIO
PRESENTING FILMS AND FOLKDANCING
Christian Recreation Club

U WILT
KOOPJES
DEZE MAAND IN
Shanbrock Store?
10 minuten rijden vanaf St. Catharines over de nieuwe Hwy. # 8.
O.a. 2 PAKKEN BESCHUIT 34¢, HAGELSLAG 55¢ per pond, HOLLANDSE NYLONS 98¢ per paar, HEREN HEMDEN "Hollandia", van $ 1.49 voor $ 1.00.
En we hebben nog veel meer koopjes.
De Store met de grootste Sortering in Hollandse goederen.
BERT VAN DIJK
St. David's, Ontario

Deze maand moeten wij een aantal abonnees afvoeren, die vergaten te betalen. Dat is jammer, maar het moet. Voorkom het en zend ons Uw abonnementsgeld tijdig in. Dan blijft C.C. zonder onderbreking komen.

FAMA
Dutch Canadian Dramatical Society
deelt mee dat de aangekondigde opvoering in **Hamilton** van de Satire
"Harvey"
is UITGESTELD tot Zaterdag
8 Februari a.s.

HET GROTE VOORLEESBOEK
door W. G. v. d. Hulst
under the title:
"THE BIG READ-TO-ME STORY BOOK"
Price $ 4.29 postpaid.
Translated by Marian Schoolland.
CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N.
Hamilton, Ont.

The Second Session of the Second Vatican Council

The very first thing to remark is that it is not true that this second session has been less productive than the first one. Many far-reaching subjects have been on the agenda. One of these was the question of the power of the episcopate (= the office of bishop). Another was that of the church as the people of God. Still another was the question of Mary's place in respect to the church. This last question is one that asks whether Mary should be viewed *within* the framework of the church or in a special category, *apart* from the church. Does Mary belong *within* or *above* the church? One can immediately sense the importance of this question to the entire Mariological problem.

Related to the subject of Mary is the so-called *triumphalism* (an attitude toward the history of the church that sees it as a great and obvious success). I have observed a strong current within the Council against the "triumphalistic" view, indeed a crusade against it. Prior to the Council, father Heinrich Fries wrote that the Roman church was obliged to take a more modest view of itself. Is the church on earth to *serve* or to *rule?* Does the church understand that it is here as a *pilgrim?* Does the church reflect the words of John 3:17: "God sent not his Son into the world to condemn the world, but that the world through Him might be saved"? The church, it was said on the Council, must acknowledge that it is *not identical with the Kingdom of God*, that it is only an *instrument* in the service of the Kingdom. The warning that the church must drop all pride, all self-glorification, has sounded again and again through the vast halls of St. Peter's church. Those who sound it insist that they wish no revolution in the church, but only self-criticism and renewal, a willingness to be tested by the Touchstone. Only in this way, it is argued, will the church be worthy of belief. This credibility of the argued, is not self-evident and natural credibility. To be believable the church must submit itself constantly to the criticism of the Lord. It can be a believable institution only as it declines to be an instrument of power and accepts its station as servant. When the church says of itself: "I am rich . . . and need nothing" (Rev. 3:17), it loses its credibility. It is worthy of unbelief only as it makes clear to the world that it is here to dispense the mercy of Christ to the needy.

If this anti-triumphalism wins the day, the attitude of the Roman church to the "separate brethren" must also be affected. The old categories (heathen and Jews, heretics and schismatics) can no longer easily be used, argues father Fries. The ecumenical conversation cannot be entered by Rome with a demand for unconditional surrender, the insistence that return to Rome is the only and simple solution to the ecumenical problem. When the Roman church acknowledges that it *too* has sinned and it *too* bears a burden of guilt, the ecumenical question suddenly becomes more complicated than it seemed to be.

This is not the first time in the history of the Roman church that such a voice has been heard. But today it is coming from *all* sides. And, we must note, from *all* ages. This is not a matter of a new generation pitted against an old one. Father Hans Küng is young, but Karl Rahner and Hans Urs van Balthazar are both 59, and Yves Congar is still older. The younger and the older men are finding each other in a consciousness that what they feel is really a primitive Christian pathos, a new personal discovery of the New Testament. No one is able to predict what will come of it.

Prof. Dr. G. C. Berkouwer in "Christianity Today".

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.
After 5 CR 8-3253

Consistories.

Does the income of your Church stay below your budget?

More generous giving deepens the spiritual life of the congregation.

ORDER AND DISTRIBUTE

OUR FINANCIAL CONTRIBUTIONS TO CHRIST'S CHURCH AND KINGDOM

by A. DE JAGER,
Minister of the Gospel.

35 pages — Price 40¢ per copy only.

ORDER FROM:

GUARDIAN PUBLISHING CO. LTD.

BOX 312 STATION B HAMILTON, ONT.

Rusland op de rand van een hongersnood

Daarvan schrijft het Duitse maandblad *"Philadelphia"*:

In september begonnen de berichten door te sijpelen dat Rusland dit jaar een volledige misoogst had, niet alleen maar wat de graanoogst betreft, maar in alle landbouwprodukten. Ongeveer 15 miljoen ton tarwe, ter waarde van ongeveer 4 miljard D.M., moesten tegen betaling in goud in Canada, de Verenigde Staten van Amerika en Australië worden gekocht. Korte tijd geleden heeft Chroestsjov nog met veel drukte verklaard dat Rusland in de nabije toekomst Amerika in landbouwkundig opzicht zou overtreffen, want de superioriteit van het communisme op alle gebieden was een uitgemaakte zaak. Nu is de waarheid aan het licht gekomen. Natuurlijk zeggen de communisten dat het ongunstige weer van dit jaar de oorzaak is van de totale misoogst. In werkelijkheid is het echter de collectivering van de landbouw.

Hoe kan de boer nog zin in het werk hebben als men hem zijn land afneemt? Bij de Kolchozen in Rusland is het tegenwoordig zo, dat men er nog slechts op bedacht is dat men zelf nog genoeg eten heeft voor eigen mensen, en daarboven de behoefte aan gereedschap en andere gebruiksgoederen kan dekken tegen levering van landbouwprodukten. Al het ander laat de mensen volkomen koud. De mensen van de Kolchoze worden overal in Rusland als tweede klas burgers beschouwd. Wie gedwongen naar een Kolchoze wordt gedeporteerd, moet daar blijven en kan niet meer weg, omdat hij geen persoonsbewijs krijgt. Men kan zich dan ook wel voorstellen hoe het zulke mensen te moede is, die waarschijnlijk al sinds vele jaren op zo'n Kolchoze zitten.

Vervolgens heeft nog een tweede omstandigheid beslissend aan de misoogst van dit jaar meegewerkt. De nieuw ontgonnen gebieden hebben volledig gefaald, ofschoon het bebouwde oppervlak in de laatste jaren met 10 miljoen hectare is uitgebreid. Maar de dunne humuslaag van de steppen is verbruikt, of door de zware herfststormen eenvoudig weggeblazen en in plaats van nieuwe opbrengst gebieden voor de graanbouw, ontstaan woesternijen, die zelfs niet meer door Nomaden voor hun veebedrijf geschikt zijn.

Daarbij komt nog dat er overal een tekort is aan bruikbare landbouwmachines, zowel als aan transportmiddelen. Met tienduizenden liggen deze machines vervuild en verroest in weer en wind. Onderdelen zijn niet voorhanden, en ook geen mensen die bepaalde onderdelen kunnen vervangen en de machines repareren. De jonge mensen die met grote propaganda en half onder dwang naar de nieuwland-gebieden (Kasakstan) zijn overgebracht, vluchten weg, ondanks alle verboden. Tegenwoordig is de landbouwproduktie in Rusland belangrijk lager dan in de Tsaren tijd.

Er gaan thans in Rusland overal stemmen op, die een nieuwe binnenlandse omwenteling voor volstrekt mogelijk houden. (ICN)

SUBSCRIBE TO

CHURCH AND NATION

A leading periodical for the Christian Reformed Churches

in Canada (Dutch-English)

SEE WHAT THE JANUARY 21 ISSUE HAS TO OFFER:

"Expediency", Rev. H. Van Andel — Editorial, Rev. J. Quartel — "The Choice between Possibility and Expediency", Dr. R. Kooistra — "New Delhi spreekt", Prof. S. U. Zuidema — "Oecumenische Overwegingen", Dr. L. Praamsma — Letters to the Editor: 1) "Graham and Dordt", Andrew Kuyvenhoven, answer bij Rev. C. W. Tuininga — 2) From Prof. Dr. N. Wolterstorff, "From East and West, on Atlantic Assignment", Rev. J. Kunst — "Op en om ons erf", Rev. G. J. Hoytema.

For Reformed Faith and Action,

$ 3.00 per year

SEND YOUR SUBSCRIPTION TO:

Pro Rege Publ. Co.

10 GOLFDOWN DRIVE REXDALE (ONT.)

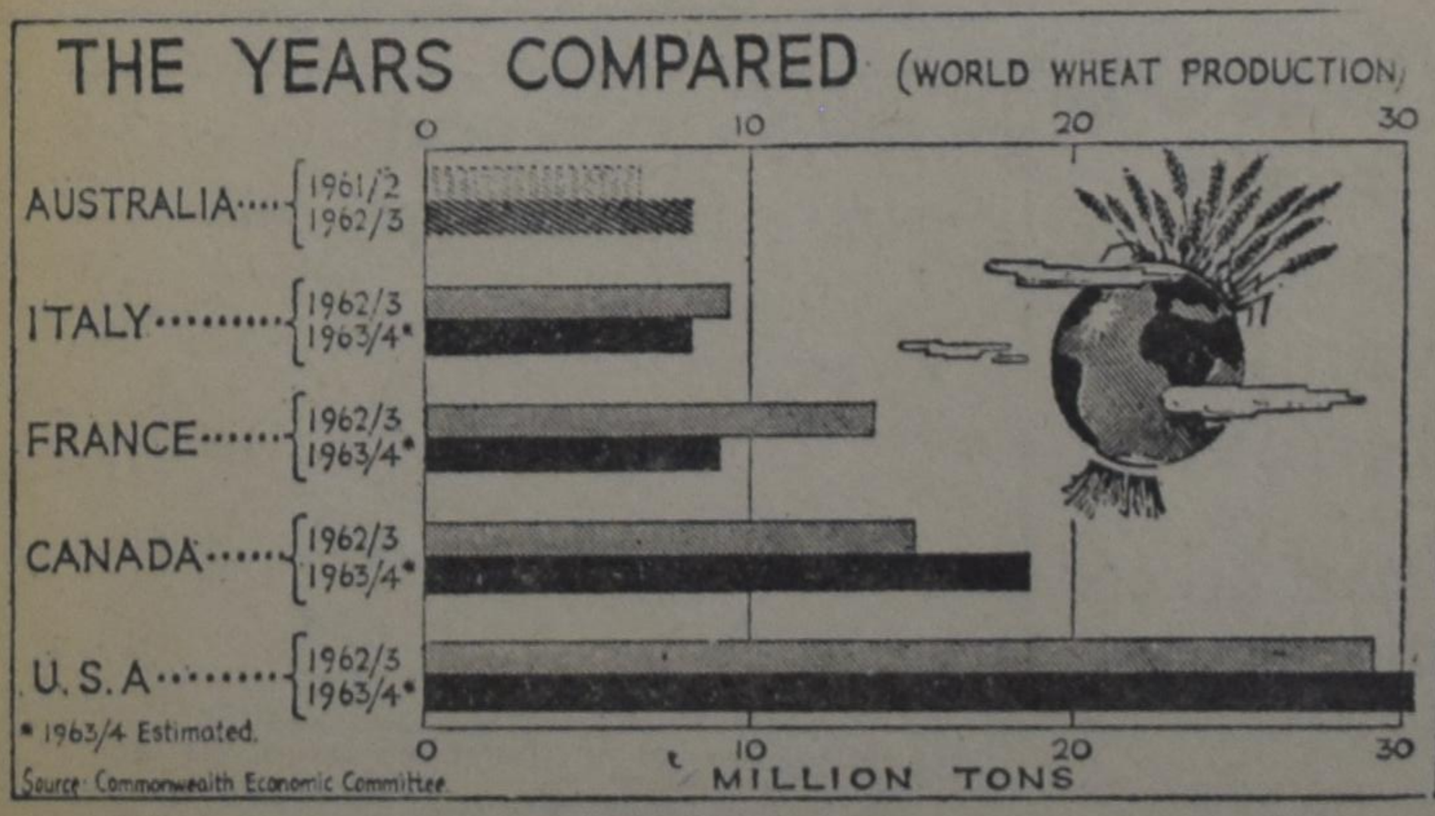

De Nieuwe Afrikaanse Staat Ghana

De Ghana Studenten Associatie in Londen heeft zich met een uitvoerig schrijven gewend tot de Paus, de Aartsbisschop van Canterbury, de hoofden van alle Kerken, de Verenigde Naties, de Commissie voor de Rechten van de Mens, de Hoofden van alle Regeringen, de Internationale Organisatie van Juristen, het Internationale Rode Kruis en tot Studentenorganisaties over de gehele wereld.

Wij laten het belangrijkste deel van dit schrijven hier volgen:

"U is ongetwijfeld op de hoogte met Ghana's wetten voor Preventieve Detentie. Deze wetten machtigen, zoals U wel zult weten, de Regering van Ghana niet slechts om personen, wier gedrag de Regering schadelijk acht voor de Nationale zekerheid gevangen te zetten zonder proces. Zij machtigen de Regering ook om degenen die deze vijf jaar gevangenisstraf hebben uitgediend, maar wier vrijlating, naar de Regering veronderstelt, de nationale zekerheid in gevaar zou kunnen brengen, voor tenminste een tweede periode van vijf jaar gevangen te houden. Dit betekent inderdaad dat deze hulpeloze mensen vooraf gestraft worden voor overtredingen, die ze niet eens hebben kunnen begaan.

Op grond van deze wetten heeft de Regering onlangs geweigerd het bestuur en andere vooraanstaande leden van de Ghanese Oppositiepartij, ongeveer 54 in getal, die sinds 1958 hebben gevangen gezeten, en dit jaar voor invrijheidsstelling in aanmerking kwamen, los te laten.

Het is misschien van belang te melden dat, ofschoon op grond van de geldige wetten alle politieke gevangenen, afgezien van de 54 die wij reeds noemden, in vrijheid hadden moeten worden gesteld, toen de oorspronkelijke wet voor Preventieve detentie verviel tegen het einde van 1963, dezelfde Regering die deze Wet in het leven riep, weigerde deze mensen los te laten, en de gevangenschap deed voortduren zonder dat er van enige wettelijke machtiging sprake was.

Het was inderdaad niet minder dan drie maanden nadat haar rechten om deze mensen gevangen te houden waren verlopen dat zij een amendement op de oorspronkelijke Preventieve Detentiewet voorstelde om zich het nodige wettelijke gezag te verschaffen om de gevangenschap te doen voortduren, niet slechts van hen die hun termijn van 5 jaar, zoals vastgesteld in de toenbestaande wet, hadden uitgediend, en daarom door de wet automatisch het recht kregen om onmiddellijk in vrijheid te worden gesteld, maar ook van hen die door het vervallen van de oorspronkelijke wet evenzo recht kregen op hun vrijheid.

Sinds de Preventieve Detentiewet werd ingevoerd zijn verscheidene duizenden onschuldige mensen, waaronder jonge mensen, vrouwen, oude mensen en een groot aantal van de leidende intellectuelen van het land, leden van vakbonden, advocaten en politici met onafhankelijke inzichten gedurende de één of andere tijd gevangen gehouden.

Naar schatting zijn er nog steeds 2.000 of meer Ghanese burgers die wegkwijnen achter de tralies om politieke oorzaken. Bovendien zijn meer dan 6.000 Ghanese burgers het land ontvlucht of zijn vrijwillig in ballingschap gegaan om zulk een zinloze vervolging te ontgaan. Anderen, waaronder een groot deel van de best getrainde en meest ervaren administratieve krachten en technici van het land hebben tengevolge van hun afkeer van deze omstandigheden werk gezocht bij de organisatie van de Verenigde Naties of bij andere Regeringen en instellingen in Afrika.

De tragedie van dit alles is, dat wat de Regering brandmerkt als een politiek misdrijf of ondermijnende activiteit dikwijls niet meer is dan het wettige gebruik van het democratische recht op het vrije woord en vereniging".

De schrijvers maken zich verder ernstig bezorgd over de grote geheimzinnigheid waarmede de uitvoering van deze wet wordt omringd. Namen worden niet meer bekend gemaakt. Enkele vooraanstaande figuren zijn onder de meest geheimzinnige omstandigheden in de gevangenissen omgekomen. Op verscheidene verzoeken om enige menslievende organisatie als het Internationale Rode Kruis een onderzoek naar deze dingen te doen instellen, werd niet gereageerd.

Inmiddels hebben we hier in de bladen kunnen lezen, dat nadat het Hooggerechtshof van Ghana enkele van deze figuren had vrijgesproken, mijnheer Nkruma de rechters ontsloeg en het vonnis nietig verklaarde.

De Ghanese studenten doen een ernstig beroep op de christenen van de gehele wereld om voor deze ongelukkigen te bidden.

(ICN)

President Kwama Nkruma van Ghana ontkwam opnieuw aan een aanslag op zijn leven, toen een man vijf schoten op hem loste, waarbij een politieman gedood werd. De president werd gefotografeerd toen hij met hulp van een politieman de aanvaller tegen de grond gedrukt hield.

DE DEFENSIE-INSPANNING

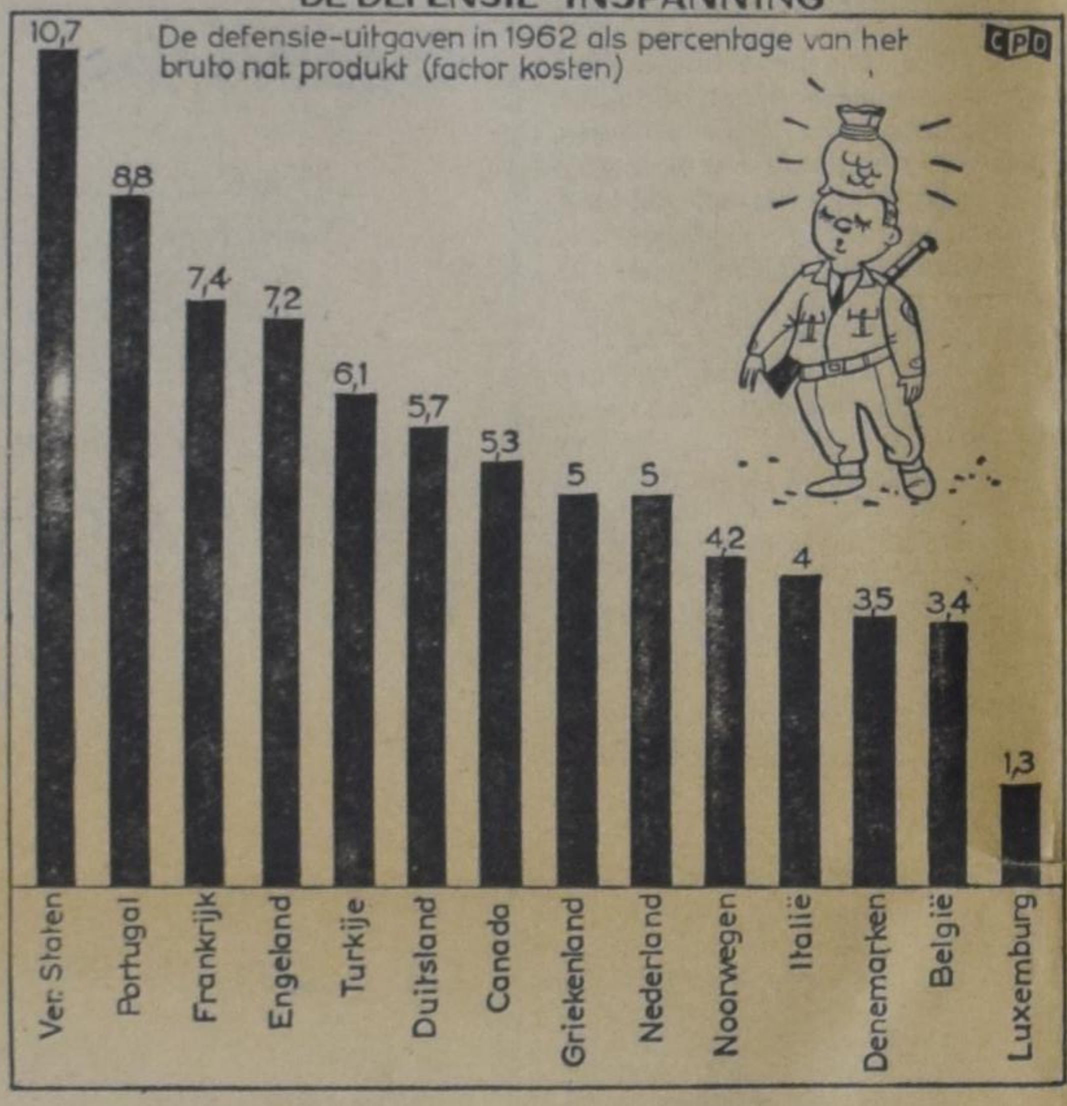

VER. STATEN EN PORTUGAL STAAN VOORAAN IN DE DEFENSIE

Het schijnt een wrange noodzaak van onze tijd te moeten zijn om zich te bewapenen. Enorme kapitalen werden uitgegeven aan de defensie en deze bedragen stijgen elk jaar. Gaf Rusland b.v. in 1959 9 miljard roebel uit aan zijn defensie, dit jaar zal het 13 miljard worden. Ook in het Westen gaan er miljarden naar de defensie. Welk land geeft nu het meeste geld aan zijn defensie uit? In onze grafiek geven wij een overzicht van de defensie-uitgaven over 1962 in % van het bruto nationaal produkt (factor kosten). Op deze wijze verkrijgt men een betrouwbaar beeld van de uitgaven zonder dat de grootte van de landen een verkeerde invloed op de cijfers heeft.

De Ver. Staten en Portugal blijken het meeste geld aan de defensie uit te geven. Uiteraard spelen de verschillen in welvaart en economie in de verschillende landen een grote rol bij het bepalen van het 'loon van de angst', zijnde de defensie-uitgaven.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

KLACHTEN?
Altijd moe, down, onrustig, kouwelijk, angstig, vervelend, huilbuien, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? De successen van onze onschad. geneeskruiden zijn frappant. Ook voor alle andere slep. ziekten de allerbeste giftvrije bekende Florakruiden, desgewenst blanco verpakt.
Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.
Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Holland Construction Co.
Wolverton Rd. GRIMSBY, R.R. 1
Phone WH 5-4012
Speciaal in Greenhouse Constructie
en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.
KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

IVOROL
maakt sneeuwwitjes van Uw tanden.
Eenmaal gekend Danig verwend
Imp. VAN's IMPORTING
P.O. Box 826, Hamilton, Ont.
Tel. NE 4-8614

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

POSSIBILITIES

ADAPTED FROM AN ARTICLE

BY PROF. DR.

J. WATERINK

The reason for this article lies in two things. Firstly, and this is something I have observed more than once, that parents sometimes have misunderstandings about the possibilities their child has for the future. A direct reason is a question I received from parents. The question boiled down to this: "We took our 12 year old son for a check-up, and they discovered he was quite intelligent. We were very happy about this, because he has always been somewhat nervous, which gave us the impression that he was not too interested in his schoolwork. The psychologist, who examined him, told us that he had an exceptional brain, and that later he could become "whatever he wished". The parents now are asking me what I think of it. When I received this letter, I had the feeling: "Now the fun begins". I believe it is high time we discuss this subject with the readers of our paper.

THE INTELLECT

It is, of course, very nice when someone establishes the fact that your child is intelligent. But I would like to sound a warning. There are many people who with a little bit of knowledge call themselves psychologists. And yet, anyone who hands out a little medical advice not being a doctor, stands the chance to be hauled into court. If you endanger someone's health and wellbeing the slightest, they will probably put you behind bars, but if you want to fool around with someone's soul and/or future, that's O.K., you're at liberty to do so. It is actually quite scandalous. But it has been said so often, that I don't think it will help any if I say it again. Just remember that all those psychologists who hang out their shingle do not all have the qualifications to do so. And that I mention it here now, is because of the fact that it seems a bit odd to me, that an expert upon examination of a 12-year-old, who is nervous and generally uninterested in schoolwork, would ascertain "This child later on can become anything he wants."

Even if we accept the fact that the boy is clever, that does not prove he can do everything. It remains a question whether a high intellect is the most important factor for the child's future. It is possible that a child with a high Intelligence Quotient (I.Q.), faces a rather dark future. And a child with a much lower I.Q. has better chances for a happier future.

It is in our society, fortunately so, that the decisive factors to succeed in life lie not only in the intellectual qualities, but also, and perhaps more so, in the sense of responsibility, perseverance, honesty, faithfulness, good concentration and attention, proper working speed, a good memory, and others. There are children and young people who have an excellent brain for the abstract only. They are capable of solving the most difficult problems, but they lack the willingness of the ability to use their intellect in the right way. Their attention is present everywhere, except with their schoolwork. They are either nervous and restless, or they jump from one thing to another, or it is impossible for them to follow the normal teaching speed, because they're terribly slow . . . and so on.

Of course, to be able to study, one must have a fairly intelligent head. But it may be said that a clever brain in itself does not prove anything. We must not overlook the fact that there are a lot of intelligent no-goods, and on the other hand, there are many average students who fill the highest positions, and who later on do excellent work for the country having a fairly good intellect, but nothing extraordinary so that you could say, "they can become whatever they so wish". Personality is of importance in the frst place.

SPECIFIC NATURAL APTITUDE

We must, above all, not forget that it is seldom true that children can become anything they please. And even if you could say it, they would not be able to do everything equally as well.

When I argumented this fact at a recent meeting, someone said to me: "But, suppose an extremely clever man is called on to fulfill several high positions, then he most certainly would be able to do those things which are of lesser importance." He also said: "If I

can walk 30 miles per day, I can also walk 20 miles per day."

This is the way a lot of people think about vocations. But that is not correct. The difference in vocations is not, a little bit of brain for one job, a little more brain for another, and still more brain for the next job, etc. The difference in vocational requirements lies in "the other".

A travelling salesman must be a completely different person than an office clerk, for example.

It may happen that someone possesses the attributes for both travelling salesman and office clerk, but he may, for example, not be suitable as waiter or be able to preside in court.

There are a lot of clever people, who, about a certain subject, know more than professors teaching that subject, but could never become professor for the simple reason that they are not capable of conveying their knowledge effectively to others. Some vocations necessitate knowledge of men, and for others it is hardly needed. An archivist (one who keeps records) does not have to have an extensive knowledge of people, something that salesmen must possess. So far we have only discussed the phychic talentedness. But also the physical requirements for various vocations differ. A country boy must physically be a lot stronger than someone working at a post office wicket. And one department manager must possess more physical resistance than a manager of another branch.

The physical as well as the intellectual attributes are divided unequally amongst men. There is practically no one who would be suited for everything. And there is also not one definite attribute which is decisive for all situations. And so I arrive at the conclusion that one must never think of a child, no matter how intelligent it may be, that it can become "anything" it wishes to be.

SCHOOL ACHIEVEMENTS AND FUTURE

It seems useful to me, in connection with the aforegoing, to remind parents and educators, that there are many disappointments in store, consequent to the fact, that an I.Q. furnished by an expert or someone not so qualified, is regarded as a barometer for the future.

If one is seeking for such a barometer, then you come closer to the truth if you take note of the child's school achievements after 12 years of age. These achievements reveal, besides intelligents, also attributes such as perseverance, interest, good concentration and attention, speed, etc.

School improvements in higher education are, as far as the future is concerned, of great value, but here too we must be careful. A good report card in highschool or college does not mean that one can become whatever he wants. There are clever students who socially do not fit. It is actually noteworthy, that in these schools the smartest students are not always chosen to be leaders of the various clubs.

DISCOURAGING?

Maybe there are parents who will say: "that is very discouraging". A high intellect is not meaningful for the future, but high grades in high school and college are important, — what then can we go by?

I believe that is not at all discouraging. In the first place, because all these factors do not prove that someone, humanly speaking, may expect a rosy future, but on the other hand, it does not prove that such a person will not have a good future.

Secondly: there must be forty times as many children with an average intelligence and with normal school achievements, than those who are well above average. The above mentioned may be a comfort to parents. On top of that: for our young people's future it is of great importance that parents realize that in society attributes such as honesty, faithfulness, perseverance, interest for and love to their work, understanding for their fellow-man and earnestly meant friendship, are much more appreciated than a clever brain. If man counts intellect of the most importance, than such a man is not capable of bearing lasting fruits in society. The question, what is the future of our children, is decided by the answer to another question and that is: how are our children as people? How far and how have they developed their will; their sense of responsibility; their willingness to sacrifice? If these questions are answered first, then we may ask: and how is their intellect?

Because also the future of our children is decided by the question, what kind of people they are.

What kind of people they are in relation to other people, and what kind of people they are in relation to God and His demands for life.

Cross Word Puzzle

ACROSS

1. Fabric for a bride's gown
6. Audible
11. Conscious
12. Eagle's nest
13. Braid
14. Female goat
15. Thong
17. Man's nickname
20. Burmese gibbon
21. Pronoun
24. Subside
26. Fastened, as two oxen
28. Back of the neck
29. Peel
30. Runs before a gale: naut
32. Am. writer and artist
33. Devour
34. Cone for thread
36. Half ems
37. —— Rebellion: China
39. Mature person
42. Woven, as a certain chair seat
46. Rascal
47. Elephant tusk
48. Anesthetic
49. Ghostlike

DOWN

1. Weaken
2. Leather-worker's tool
3. Chinese pagoda
4. Part of the eye
5. Vex
6. Yellow song bird
7. Jump
8. Sea eagle
9. Spring: Bible
10. King
16. Sun god
17. Minister's house: Scot.
18. A kind of hemp
19. Headlike structure
21. A fish
22. Long-legged bird
23. Paradises
25. Spread grass to dry
27. Open: poet.
31. Sea duck
32. Hard money
35. Bovine
37. Melancholy
38. Storm
39. Part of "to be"
40. Speck
41. Exclamation
43. Conjunction
44. Assam silkworm
45. To color, as cloth

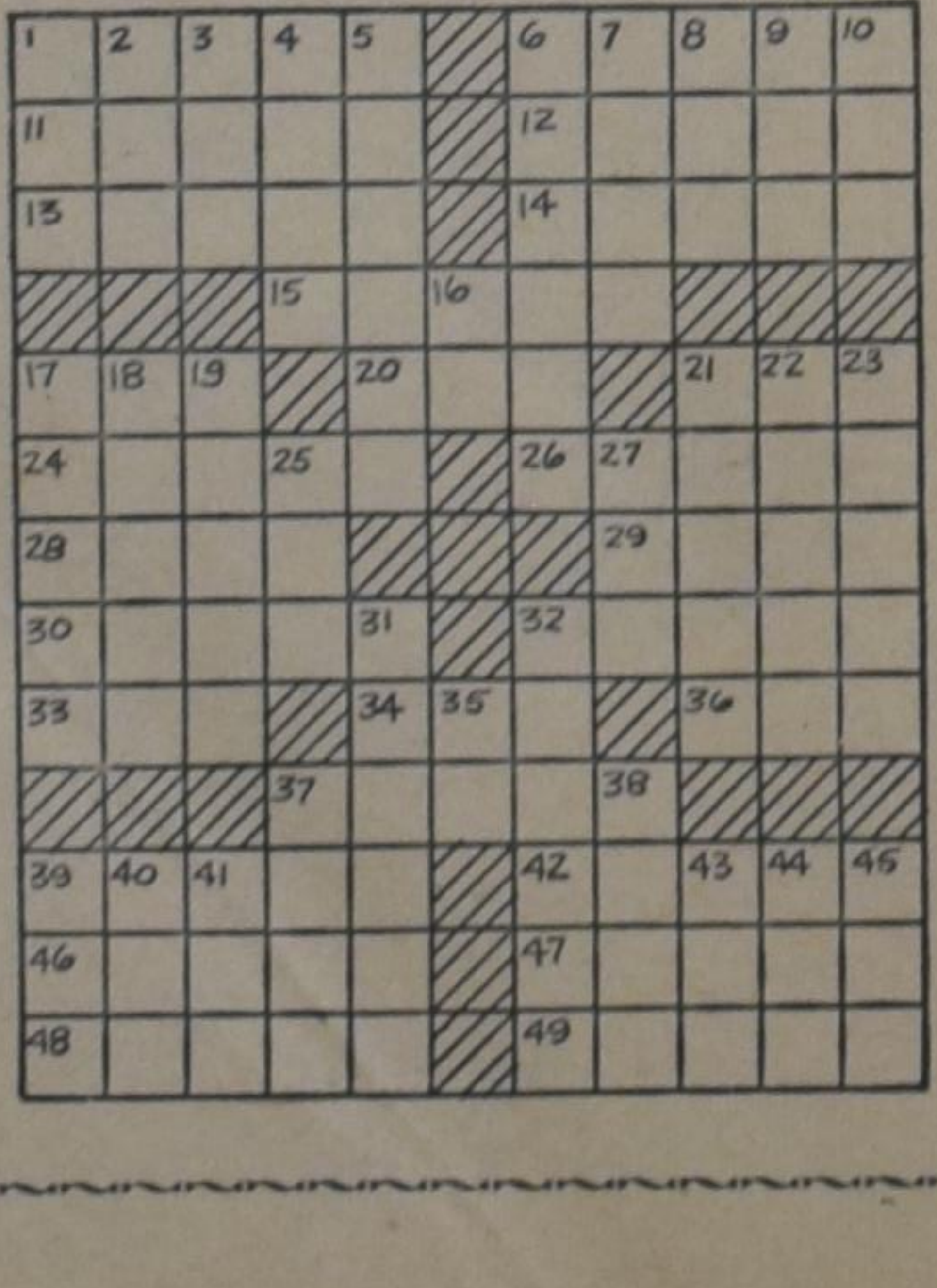

ANSWER of last week's Cross Word Puzzle

CALVINIST CADET CORPS

The Calvinist Cadet Corps will celebrate its annual Cadet Week from February 17 through 23, 1964, announced Mr. Stuart Hamstra, Executive Director. The Corps is a leadership training program for boys in the Christian Reformed and Reformed Churches, with over 350 member Clubs.

Founded in 1952, the program presently has nearly 6,000 Cadet members and over 1,200 Counselors. The activities of the program include camping, hiking, crafts, merit-badge work, Bible study, and Christian service projects. The Corps publishes two magazines, the Crusader for boys, and the Clarion for Counselors.

This year's Cadet Week activities will include many dinners and banquets all over the United States and Canada, as well as Cadet Hymn Sings and talent programs. The purpose of the week is to demonstrate our program to all communities towards increased membership and support. This years theme is "Cadets — Growing in Christ".

REPRINTS OF THE OUTLINES ON

The Coming of the Lord Jesus Christ in the History of the Old Testament

by Rev. F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, and Dr. P. G. Schrotenboer

NOW AVAILABLE

The coming of Christ is the dominating theme of all Old Testament stories. It is most rewarding to discover this theme while studying and discussing Old Testament history with the aid of these outlines.

16 Outlines — 52 Pages — Price per copy 75¢

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

A MESSAGE TO BRING!

It can be a lot of fun to walk in a labyrinth. In trying to find the centre or the exit you meet so many traps and winding passages, that you do not realize how many times you have been at the same spot without making any progress at all. It is even more fun to stand on a higher spot and watch people in a labyrinth. On that high point you can see what direction people should but do not take. Their mistakes seem foolish.

By way of comparison the world in which we live is such a labyrinth, except that it is not so funny. In a recent issue of "U.S. News and World Report" we found this description of the confusion:

> "U.S. deplores sale of British buses to Castro Cuba but welcomes French aid to Cambodia, now anti-American and pro-Red Chinese. *) Then, adding to the confusion, here's U.S. subsidizing wheat exports to Russia.
>
> Complicating the puzzle further, anti-Communist Spain is critical of U.S. wheat deal with Khrushchev but is intent on expanding its trade with Castro."

In the same issue of "U.S. News and World Report" an extensive report is published by Charles Foltz, Jr. of his 20,000-mile trip through the Soviet Union. This was no official, conducted tour of Communist show places. The writer picked the thing he wanted to see and fixed his own itinerary. Mr. Foltz has come to the conclusion that "Soviet rule remains complete. Communists have been running the great Russian empire for 46 years — longer than most Russians can remember. And they are likely to be running Russia for many years to come."

U.S. General Lucius Clay, however, expressed himself somewhat differently not so long ago. General Clay has had immediate contact with the Russians for years and may be considered an authority. His opinion, however, was that "the communist live behind walls, and when the walls break down, so will communism. I personally think," said the general, "that they have reached their peak and, extensive as it is, we will see communism wane."

What do we have to think of all this?

Is there anyone who can predict the course of events?

If we would ask the heads of state individually, then all would assure us that their ultimate aim is the unity of mankind.

The Communist will express his confidence that the world will be delivered from capitalism and that we all will share equally in the wealth of the earth. The communist believes strongly that his time will come and his conviction inspires him. By the same token, however, anti-communists will hold to their ideal that peace and prosperity are guaranteed in the maintaining and protecting of the basic human rights. But there is no unity, however strong the desire and efforts may be.

It reminds us of the time in which the people tried to build a tower in Babylon. The Bible does not give us this story as a mere historical fact. It is given as a revelation of God. In Babylon people were trying to preserve unity, to live together in peace and prosperity. And God came down and brought the greatest disunity.

It is clear enough that apart from God we become afraid that we will not find the unity we want. We are filled with fear. It is not difficult to notice fear in the dealings of the nations and the actions of the statesmen. They walk in a labyrinth. They are looking for something they will never find. The exit and the centre are hidden because they have not seen God coming down in His Son to "confound their laguage."

Faith in the Father of our Lord Jesus Christ brings us on a higher level from which we not only see the wandering of the people in the labyrinth, but from which we can also see the only way where true unity may be found.

The Christian Church still has a great message for the world. We cannot keep silent since there are no clear signs yet that this message is being understood.

---

*) Cambodia is the little South-Asian state between Thailand and South Vietnam.

THE BOOK THAT YOU SHOULD READ

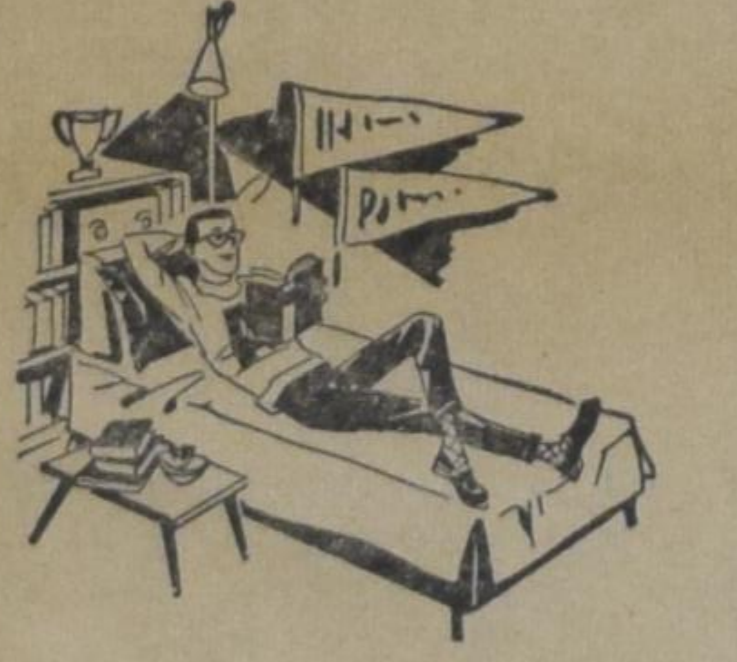

The Nun's Story

by Kathryn Hulme

REVIEWED BY MRS. C WITT

Have you ever wondered what happens behind the closed doors and solid walls of a Monastery or Cloister? Once, quite a few years ago, a new Convent was opened in Grand Rapids and before it was taken into use the public was invited to inspect the building. After that one day its gates and doors would forever be closed to curious eyes. I was among the crowd that went through that convent at that time. I will never forget the severety of the rooms — the visitor's parlor where good-byes to the families would be said, the cold dining room with long wooden tables and backless benches, and its special lectern for the Mother Superior. Imprinted on my memory are the cold, cell-like rooms containing only the barest necessities, a narrow cot, with only boards for the spring and a straw mattress. There were no ornaments, no mirrors, no pictures or flowers, only statues such as of Mary, and Jesus on the Cross. There was a large meeting room and special corners for prayer and meditation, but no place for recreation or relaxation.

When you see a pair of nuns walk along the street, have you ever noticed their down-cast eyes, their hands neatly hid under their robes and their complete inattention to the world about them? Perhaps you have wondered what they were thinking about, and where they were going so unobtrusively!

Recently I read two very interesting books which have given me an insight into life in a monastery and a convent. One of these books was written by a converted priest, H. J. Hegger, and was reviewed some time ago on these pages. The other, which I would like to tell you about today, is entitled, "The Nun's Story" by Kathryn Hulme.

The Nun's Story was published in 1956 and became a best seller in a short time. It is beautifully written and has been translated into several languages. (it was the choice of three big book clubs, The Readers' Digest Condensed Book Club, the Catholic Book Club, and the Book of the Month Club). A motion picture has also been made of it. There is a caption on the fly leaf: "The Nun's Story is a book for people of all faiths".

With Gabrielle Vander Mal, a young novice from Belgium, you enter the cloister. With her you say farewell to life in the world and all that she held dear: her doctor father, his spinster sister, her lover, Jean (whom his father would not let her marry because his mother died in an insane asylum) and her younger brother. You put on the short black cape, hooked in the back; you bend your elbows and bring your hands together beneath the cape. It is the practice cape which will be replaced by the nun's robe after six months of postulancy, after your hands, too, have learned to stay still and out of the way, except when needed or in prayer.

A number was given to Gabrielle the day she registered — it was number 1072 — the number of a nun who died while serving in the Belgian Congo. Each novice was also given a little book, and the Mistress of Postulants showed them how the "Little Office" was properly held by every nun. The Little Office was to be read seven times daily at appointed hours wherever they might be when the bell summoned them to read, in the hospital or the schoolroom, on trains or steamships. Gabrielle became the third oldest of her group because she had been the third to register on the day she entered the convent. From that moment her chronological age has ceased and the only age she would henceforth have was the age in the religious life she had started.

After six months of training the day came when Gabrielle and the other novices were to receive the complete vesture of a nun. Parents and friends came to witness the ceremony. As Gabrielle was moving in procession down the aisle she wondered if Jean was there. But he was a man of his word and he had promised never to try to see her again. He would not have recognized her if he had come —

(Continued next page.)

The Nun's Story

(Continued)

but the thought of him gave her a shock. After the ceremony they went forward one by one to the altar to have a circlet of orange blossoms laid on top of the veil. Then they were given a new name — a name by which they would henceforth be known, and Gabrielle received the name of Sister Luke.

That day her "second family" might come to greet and congratulate her — her father, Tante Colette, and her brother were there. They found conversation difficult and Sister Luke was relieved when the visiting hour was over.

Sister Luke had the secret hope that some day she might become a missionary sister in the Congo. But it took a long time, a time of severest training in self-discipline and penance before her wish was fulfilled. The path of complete obedience was a rough one — one of struggling and doubt, of failure and repentance. First her Order placed her as nurse in the disturbed ward of an asylum, but finally her wish became a reality, for she was sent to a Mission hospital in the Congo. Dramatic things happened; for example the night Sister Luke was almost strangled by a crazed inmate of the asylum, and the day the three young Italians were trapped in quicksand. At such times Sister Luke forgot that she was always to be a nun first and a nurse second. Her impulse was to save lives and she forgot that she must ask permission of her Mother Superior before she might do anything. A city could blow up, bodies could be lying in the streets moaning, but a nun did not leave the convent until the Superior had blessed her and said, "Go." Cynical Dr. Fortunati told her things she was afraid might be true. She was not always obedient to her Order and her Superior. Time and again she failed because her training as a nurse was so strong. The conflict within her was at last resolved when she was sent back to war-torn Belgium where she found her place in the underground.

The Nun's Story is well-told and full of emotion and depth. To read it is to experience the struggles of a devoted nun to keep her vows in spite of every difficulty. At the same time, however, the contradictory Roman Catholic view of seclusion becomes clear. Sister Luke did not escape this conflict either.

Life is a unity, and dividing it into religious and secular parts is artificial and in essence false. On many occasions this becomes obvious in the book. Gabrielle had to renounce her age, her love for Jean, and even the compassion of God, as she was not allowed to leave the convent without Mother Superior's approval, even if "bodies were lying in the streets moaning." In reading the story you will see this clearly and at the same time become acquainted with a noble character, one you will not soon forget.

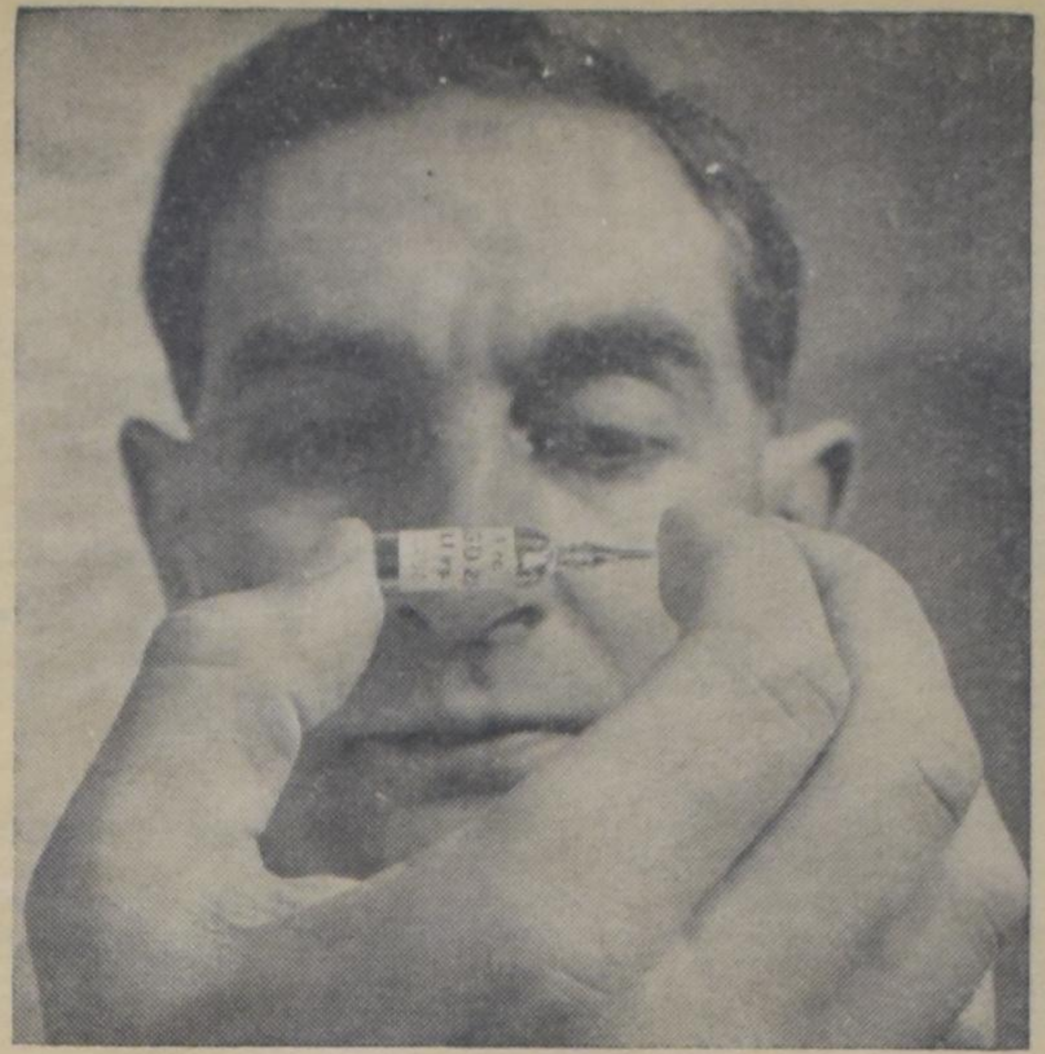

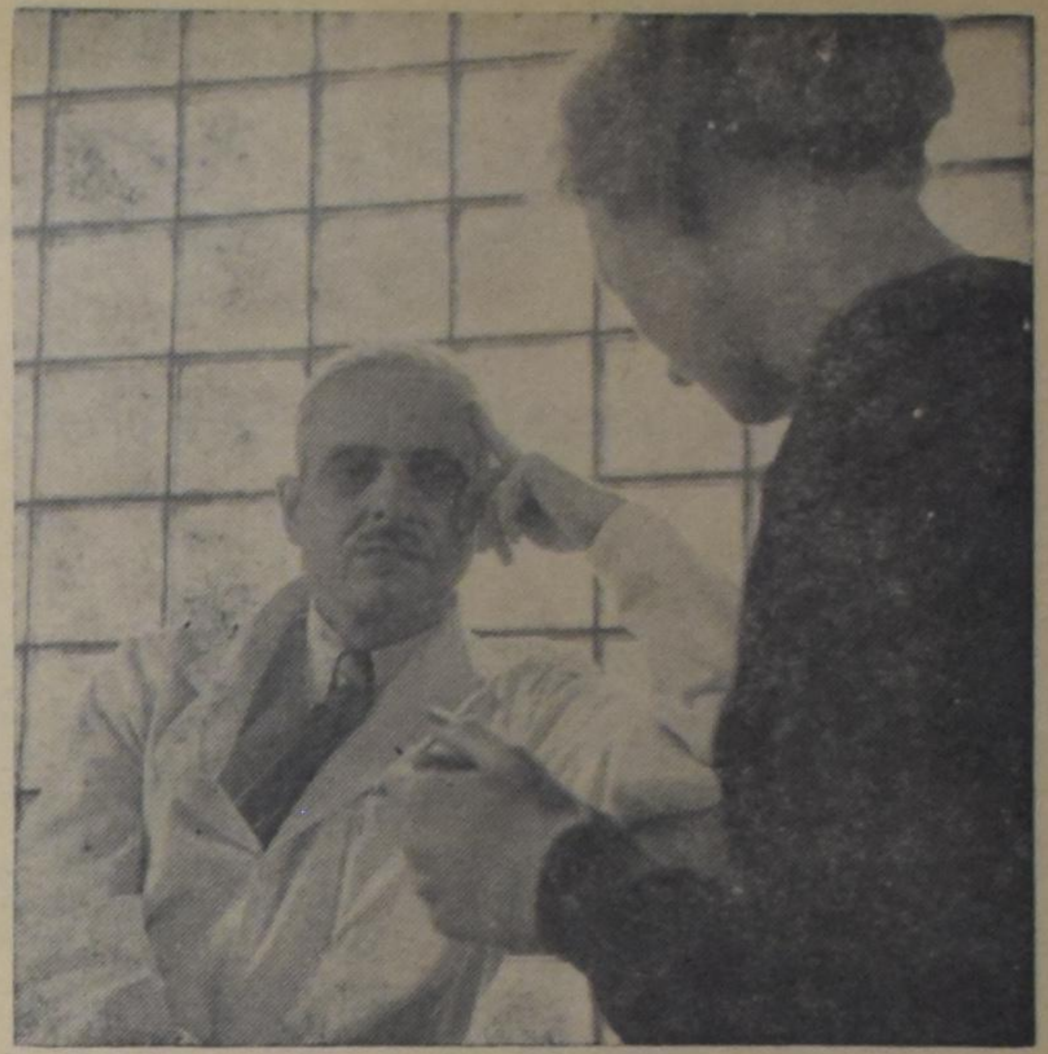

THE SECRETS OF MAN'S MIND

One out of every twenty persons is a mental patient. Nearly half of the patients in all the hospitals of the North American continent are suffering from illness of the mind.

Some people say that what is labelled as "mental illness" is in many cases plain boredom or a flight from responsibilities. A psychiatrist not so long ago declared that a large amount of psychiatry is a luxury. Said the doctor, "The better the country, the more psychiatry there is. Hollywood is a good example of people who have too much time and money to spare on their neuroses."

This may all be true, but it does not explain how the human mind works.

There is a story of a woman undergoing treatment in a mental hospital. As a girl she had always hoped to marry a well-to-do-man, and to raise a large family. Instead, she married an unskilled labourer, and their marriage remained childless.

The background and even the cause of mental illness may be clear, yet what actually takes place in a human mind is still a secret. Explorations in the yet uncharted recesses of man's mind remain, therefore, one of the great challenges confronting man.

Scientists at the Verdun Protestant Hospital, outside Montreal, in their research with the mentally ill are using phrenotropic drugs, (tranquilizers and others which affect the mind). They hope to shed new light on the workings of the mind.

Medical men are becoming alarmed at the desire of "normal" people to banish all anxiety with a pill. Dr. Heinz Lehmann, clinical director of Verdun Hospital, issued a stern warning: tranquilizing drugs for the special purpose for which they were created have surpassed our boldest expectations, but they will not deliver modern man from all anxiety and fear; used indiscriminately they can do grave harm.

TOP LEFT: In "double blind" experiment (neither scientist nor nurse knows what drug is being administered while third person keeps code until end of expirement) an attempt is being made to determine what effect various drugs have on physical and psychological processes.

CENTRE LEFT: Nurse who volunteerd for expirement with drugs is tested for reaction time. Caffeine first speeds up reaction, later slows down. Reliance on "wake-up" pills for more than short period is self-defeating.

BOTTOM LEFT: Certain drugs increase suggestibility. Tape recorded instructions (to keep test standard) repeat monotonously: "You are falling forward"; ruler on wall measures amount of sway.

TOP CENTRE: Insanity can be produced artificially for the purposes of experimental research. Psychologist David Knight studies phial containing L.S.D. 25 which induces temporary mental derangement similar to schizophrenia.

TOP RIGHT: Dr. Heinz Lehmann, clinical director of Verdun Hospital, has achieved spectacular results with tranquilizer chlorpromazine. Drugs makes patient calmer, more co-operative, hasten recovery. Discharge rate is up.

BOTTOM RIGHT: Medical men are becoming alarmed at the desire of many "normal" people to banish all anxiety with a pill.

(Nat. Film Board Photos)

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 18

THE KING REVEALED IN TEMPORARY GLORY

Mark 9:2-13

BACKGROUND NOTES

The story before us deals with an exceptional fact in the life of Jesus on earth. Its more common title "Jesus' transfiguration on the mountain" is too neutral. We can not use it in our series of outlines, because it does not attract us to the main point in that event. We have to ask, Why did it happen? Our title at least draws attention to the meaning of what happened by saying that the King was revealed in temporary glory. The story teaches us that His glory certainly will appear. He is our King, and He will appear in the future as the King of kings and as Lord of lords. This portion of Scripture should raise our hope!

For a true understanding of Jesus' transfiguration, we should consider what it meant for the Lord Himself and what the disciples had to learn from it.

We are scarcely able to imagine how our Lord felt in that situation. The glory of heaven came so close to Him. He could have returned to heaven again without dying, had He so wanted it. But, He had come to do His Father's will. He realized that this glory on the mountain was only temporary. God's justice had to be satisfied and that could be done in no other way than through the sacrifice of the Lamb of God on the cross. Luke tells in his description of the story that Moses and Elias talked with Jesus; "they spake of his decease which He should accomplish at Jerusalem" (see Luke 9:31). This shows clearly that the conception of a suffering Messiah, of the crucified Savior of mankind, was not contrary to Old Testament revelation, but in accordance with the testimony of the Law (represented by Moses) and the Prophets (represented by Elias).

For the disciples this event was of the highest importance. They had great difficulty with the idea that their beloved Master had to suffer and die. The Lord took three of them along, making them witnesses of His transfiguration, in order that they might learn to understand. Disciples of Jesus should know that they have to live by faith. In tears and sorrows they are on the way to glory, for their Lord went before them.

THE OUTLINE

Transfiguration vs. 2 and 3.

Luke mentions that Jesus took the three disciples and went up into a mountain to pray. See Luke 9:28 and 29. Mark places the transfiguration against the background of the previous discussions and teachings about one main subject. Which one? Do you think that the Lord knew beforehand that a very special event would take place on the mountain? How did He prepare Himself to face it? Don't forget the only program of the Mediator who in the way of obedient suffering had to obtain the glory.

"He was transfigured before the disciples, and His raiment became shining, exceeding white as snow; so as no fuller on earth can white them". This must have given great joy to Jesus. The burden of our sins was upon Him. His presence on our earth of sin and shame meant nothing else but suffering for Him. Now suddenly He shone in glory. Was this a blessing for Jesus? What did it mean for Him in relation to His coming task? The Bible puts much emphasis on the fact that the disciples were spectators of this glory. They were amazed. Our human nature can be glorified. They saw it before their eyes. What has this event to do with our creation? Does the fact of the transfiguration in itself comfort you? How would you describe that comfort? To what extent does it raise our hope?

Christ and His people vs. 4.

The sudden appearance of Moses and Elias should be understood in a twofold sense. They represented God's people of the Old Testament. They too were glorified, for Christ is the Head of all those who belong to Him. The transfiguration did not have particular meaning for Christ Himself only, but for Him as Head of all His people. All those who believe in Him will receive His glory. Can you explain this somewhat? Have you biblical proof for it? Do you know what the Covenant of Grace is? Think of the place Christ holds in that covenant.

On the other hand Moses and Elias represented the law and the prophecy. "They were talking with Jesus". Luke describes the subject to the discussion in 9:31. From Luke's word we know that Moses and Elias acknowledged the Lord Jesus as their Head. Christ was strengthened in His willingness to suffer for His people. The centre of the way of redemption is the cross. Can you explain why Moses and Elias were chosen to appear with Jesus? Describe the task they had had in the past. What did they teach the people? In their talk with Jesus they must have shown that the Old Testament speaks about a Savior who would suffer in order to obtain glory; about a King, who would become a Servant in order to obtain power. Illustrate this with a few texts from the Old Testament. Psalm 22 is one of them, but you should mention some more.

The voice from heaven vs. 5-8.

The glory Christ received in His transfiguration was temporary. The Lord knew it, but the disciples did not. Peter talked and planned as if that heavenly glory could stay on earth. Why is that not possible? What should be done to the earth first? Notice Mark's remark, "for he wist not what to say; for they were sore afraid". You can not hold against him the way he talked for we would have done no better, don't you think? Can you explain why not? The only answer to Peter's words was a cloud, "that overshadowed them". It was the cloud of the glory of Christ's grace. Think of the Old Testament again and elaborate on the meaning of the cloud which accompanied Israel during their journey through the desert. A voice came out of the cloud, saying, This is my beloved Son; hear Him! This meant wonderful comfort for Christ. At the same time the Father spoke to teach the disciples and all His people. We should live by faith and not by seeing. We may expect the glory which will be revealed unto us, but during our life on earth we should "hear Him." What exactly do these two words mean? How should we obey his command in practice?

On the way back vs. 9-13.

First of all Jesus charged His disciples "that they should tell no man what things they had seen, until the Son of man were risen from the dead". I suppose you know the reason for this charge. Mark describes the King in his gospel, but our King is only to be known by faith. The disciples were puzzled about the command, because they did not understand "what the rising from the dead should mean". Try to explain their problem.

Another question bothered them also. They had seen the prophet Elias on the mountain. Had that fact something to do with the teaching of the Pharisees, that Elias first would come to restore the liberty of Israel? They asked the Lord about it. Jesus did not deny that Elias had to come first, but his coming also had to be in humility, just as Jesus Himself had to suffer for men and bear His cross. Israel had quite different expectations. Therefore they had not acknowledged Elias in John the Baptist. Read these last verses of the story carefully. Keep in mind that Jesus in answering the disciples' question was explaining what had happened on the mountain. Make a very good essay this time and learn the main message clearly: the way to glory is the way to the cross. Does that hold true for us also?

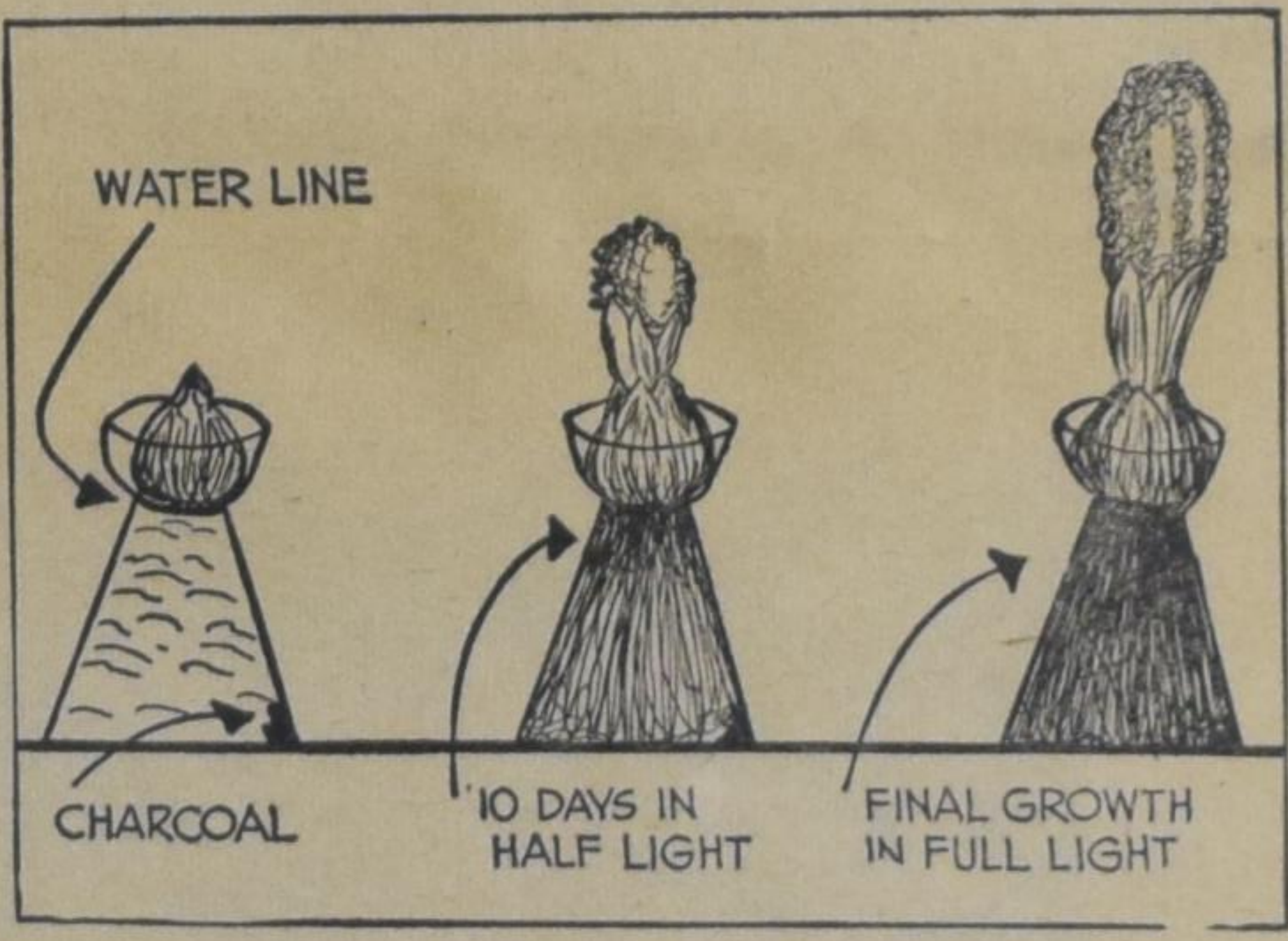

Growing Hyacinths in Water

An old-fashioned but easy way to enjoy hyacinths indoors in the winter is to grow them in specially made bulb glasses, as shown in the accompanying Garden-Graph.

Use only the top size bulbs for forcing in water. Clean them first, removing all old roots and loose scales. As shown, set the bulb in the glass container so that the base of the bulb barely touches the water.

Use rain water if possible. Otherwise put a piece of charcoal in the water to keep it sweet. Later, as water evaporates, more can be added, but the base of the bulb should not swim in water. Instead the water is drawn up through the roots.

Place the glasses containing the hyacinth bulbs in a dark and cool cupboard or cellar until root formation is well advanced. This will take several weeks.

The young growth should be at least one-and-a-half inches long. Afterwards filtered light should be provided for 10 days. Then the strongest light available in an airy but not draughty window will bring them to flowering stage.

Frequently a large bulb will send out a second flower, in which case snip off the wilted one as far back as possible. These forced hyacinths can be planted outdoors next fal if properly cared for. They usually rest one year and then bloom the following year.

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(21)

Mrs. Smalling smiled weakly and melted into the crowd.

"You be ready Thursday afternoon," Grandma Cockrill patted the hunchbacked girl's arm, "And I'll come by for you." And with a final reassuring pat, she too moved away.

Jansie took Chris' hand and, lifting her head, she surveyed the unnoticing people about them with a rich new sense of established respectability and headed for the door.

Chris was silent all the way home. But when, at last, they were within sight of the shanty door, the little girl spoke. "Jansie," she said in thoughtful voice, "You've got religion, haven't you?"

Jansie came out of her own absorbing thoughts and looked down into the hazel-green eyes. "Yes," she admitted. "Why, Chris?"

"Well," the upturned eyes were candid, "all the other girls belong to the church, all the nicest ones."

"Is that right?" Jansie frowned thoughtfully.

Chris nodded. "Yes, and Jansie, I want to join the church and be baptized, too! Can I?"

Jansie walked along in puzzled silence for a long moment, but at last she sighed and gave it up. "I reckon so, honey," she agreed slowly, and reaching over, she hugged the little girl with an unaccustomed gesture of deep affection. "I reckon that'll be all right."

And Chris skipped happily on into the shanty.

* * *

There's one thing I'm mighty thankful for, Annie." R. P. edged his splintbottomed chair closer to the stove and poked at the coals with a short stick, for the February wind was cold. "It was a blessing, after all, that Joe had to lay out them months in jail over in Hackberry County last year. He didn't get caught in no draft, anyway."

Annie, her big body ponderously swaying in her rocking chair, nodded comfortably. "That's right, Mister Sanders," she agreed. "I'd hate to think of poor Joey in the army, getting shot at." She shook her head in sympathetic distress. "I'm glad our boys didn't have to go."

Jansie, who was sitting by the table, her fingers busy at their endless lace knitting, glanced up, then looked over to where Willie's moon-face stared out at them from behind the stove. "There's other things keep people from going in the army," she muttered, and her thoughts were mixed with bitterness and pity.

Chris looked up from her book. She was sitting across the table, on which the lamp glowed feebly against the darkening day. Her notebook and pencil lay near her hand. She was in the first year of high school now and the work was hard. Collins, growing with the waxing prosperity of the century and the war, now boasted a small red brick high school and two grammar schools, on opposite sides of the tracks.

There was even a Chamber of Commerce now, to look after the interests of the community, and the cottin gin down by the Katy tracks was no longer the center of the industrial life of the town. Long trains of tank cars from farther west shunted up and down the railway these days, bearing a newer and more exciting commodity than cotton. Collins was basking in the reflected glory of the spreading oil fields.

"Where is Joe, now?" Chris asked, and closing her book with a tired sigh, she leaned back in her chair. "He hasn't been home in a week."

R.P. leaned back and popped his feet against the edge of the stove. "He's on a big business deal right now," he told the others, and his tone was important. "That boy is plenty smart. Other people have to work like dogs to get a little money, but not that Joe! He just uses his head!"

Jansie looked quietly at the old man, and her dark face was sad and disgusted, but she turned back to her work without comment.

Annie nodded proudly, and smiled into the glow of the fire. "He always was a good boy," she murmured vaguely. "Joey is a mighty good boy!"

Willie coughed croupily into the silence that followed Annie's words. "I don't feel so good," he remarked with a plaintive wistfulness. "I ain't feeling so good a-tall."

Jansie frowned and spoke worriedly. "You better let Mamma make you a mustard plaster, Willie," she told the half-wit boy. "You sound like your cold is down into your chest."

"Miss Long has been out of school for the last two days," Chris put in. "And there were twenty absent out of the seventh and eighth grades today!"

R. P. cleared his throat. "It's that there new sickness they're talking about," he informed them. "I heard about it down at the feed store this morning. They got it all over, up north. They call it Spanish influenzy."

Annie rocked comfortably. "It's the latter days," she told them all, in a doleful voice. "It's the end of the world, just like the Good Book says! It's the 'bomination of desolation!" She rocked sadly for a silent moment.

Annie went on aloud with her thoughts, which had returned to Willie and his cold. "I don't hold much with the doctoring folks uses these days," she said confidently. "I think a good old-fashioned mustard plaster and a good, thorough dose of Sammises Bark Potion ought to straighten Willie out. If there's a soreness in the chest, I always say a little liniment will help, too."

R. P. nodded approvingly. "I wouldn't trade one of your mustard plasters for all the new-fangled notions of doctoring in the world, Annie," he told her.

Pleased, Annie rocked cozily.

Chris sat with her forehead knit with thought. "If it's nearly the end of the world, why do I have to keep going to school, Jansie?" she asked.

Jansie's dark eyes lighted with unaccustomed amusement. "It'll give you something to do, honey," she answered gently, "while you're waiting."

And only the soft snap of the burning wood in the stove broke in contented silence in the little room.

Willie's cold was much worse the next morning, and Annie put him to bed with the threatened mustard plaster on his chest. He howled mournfully as she slapped the burning thing against his cringing flesh, but Annie was dutifully firm. "Now you hush up, Willie," she ordered plaintively. "You'll make yourself worse and I'll have to put one on your back, too!"

Willie subsided at this awful prospect, and sniffling dolefully, resigned himself to the doubtful compensation of lying in Annie's bed and watching the wind swell the magazine covers with which Jansie had papered the walls of the bedroom.

By noon his fever was high. Annie felt of his forehead and clucked her tongue. "My goodness, you're hot as can be, Willie!" she told him in a worried tone. "It does look like you're going to have a real sick spell."

At school that week, everything was gloomy with the shadow of the growing epidemic. Classes were getting disorganized as pupils and teachers succumbed to the queer new malady. There were obvious gaps in attendance, and pupils whispered in the hallways, half apprehensive and half thrilled, as they compared notes.

"Jane Willett's family are all down, and she says she feels kind of funny."

Jane was absent the next day.

"Miz Smalling told my mother that they might have to open the Methodist church for a hospital. There are so many families with no one to wait on them!"

Rumor after rumor flew through the chilly halls, and teachers and students alike listened to them, their faces frightened.

At home, things were bad, too, for Willie grew steadily worse. Doctor Smalling, weary and white-faced, came and looked, and shook his head. "He's mighty sick, Annie," he told the fat woman. "You and Jansie'll have to watch him closely. Maybe you'd better take him down to the Methodist Church where there'll be someone to watch him all the time."

But Annie listened to the delirious murmur of Willie's voice from the bedroom and shook her head. "No, he wouldn't like to be sick among strangers," she said simply. "Willie ain't quite right, but he has his feelings."

So, R. P., Annie and Jansie took turns sitting by the chipped iron bedstead in Annie's room, bathing the hot face and listening to the labored breathing.

(To be continued)

Let's Play Chess

Editor: M. C. HESS

SECOND SERIES OF JANUARY PROBLEMS

No. 94

Author: A. M. Sparke.

Black: 6 pieces

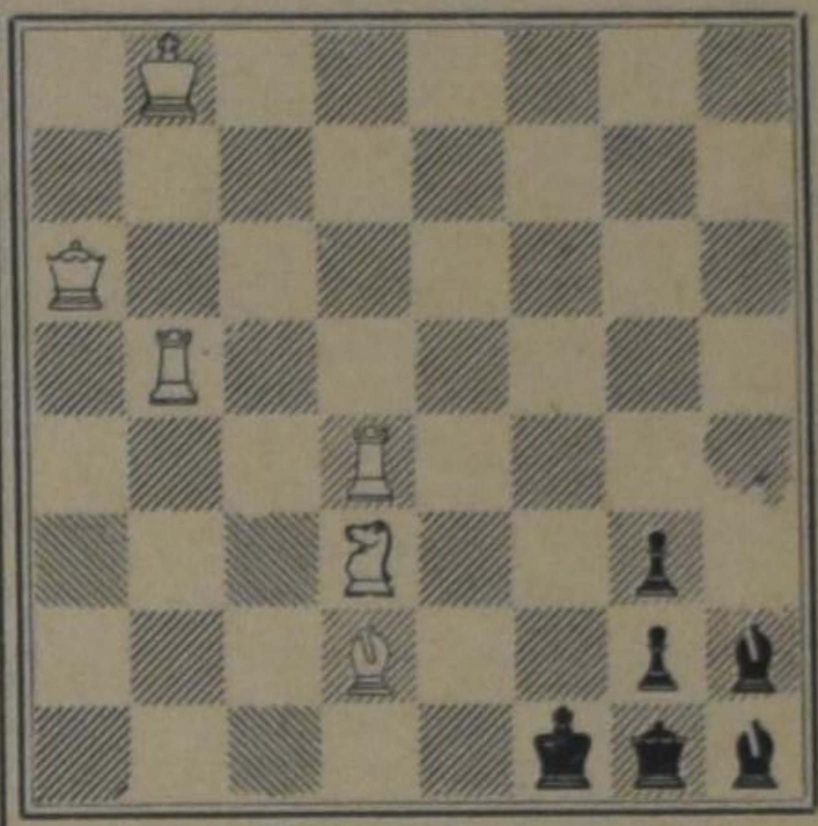

White: 6 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

No. 95

Author: S. Loyd.

Black: 12 pieces

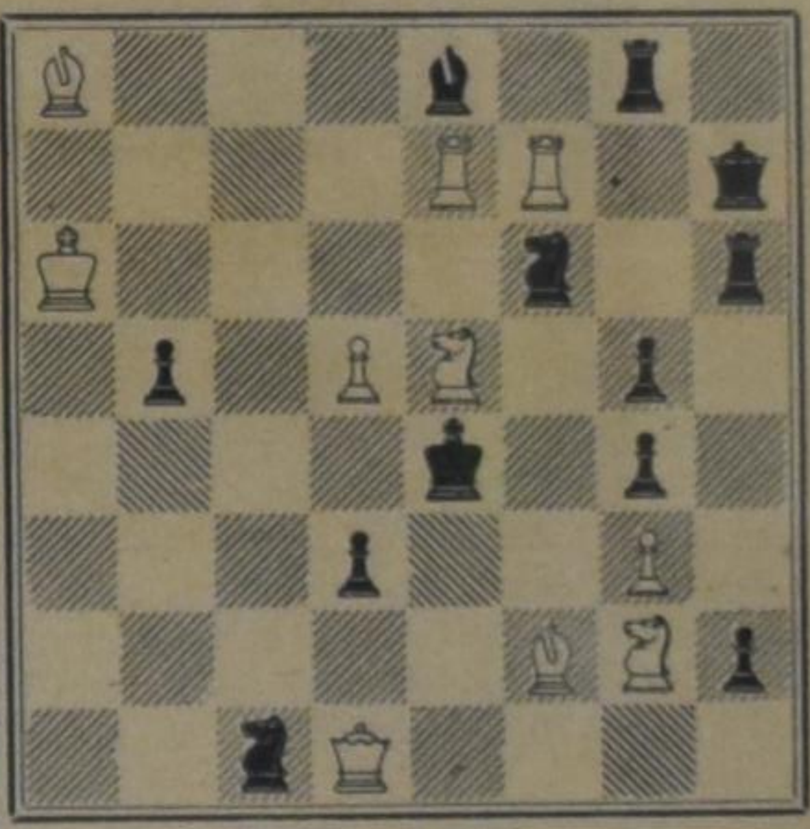

White: 10 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

NOTES

Both problems are quite normal, not too difficult in my opinion for the average chess player. Both of them have surprises in store for you also.

Don't worry about writing down a number of variations. In both cases indication of the respective key-moves is sufficient. A few of you will find the solutions without putting any piece on the chess board, I suppose.

The deadline is the 20th of February for those who live in Ontario. For all others it is the 25th.

CORRESPONDENCE

Again I received quite a number of letters of appreciation. I thank the writers heartily for their kind and more often to-the-point reactions. It is not possible as yet to split the game into two classes. We definitely need more contestants for that purpose.

CONFIDENTIALLY SPEAKING....

Dear Con and Ad,

How can we make our prayer life more dedicated, more reverend? Sometimes, after prayer, I have peace in my heart and I am strengthened but other times it just does not seem right. When I pray about everyday problems and trials I sometimes wonder if I was reverend enough. Prayer is supposed to be a communication between God and man. How can I make this more meaningful?

A believing friend

You are not the only one who has questions or even doubts about prayer. As a matter of fact we question whether there is anyone who never feels that he or she falls short in prayer. Yet what you said is correct. Prayer is communicating with God. This in itself is something to think about. The point is not so much that we communicate, but that we communicate with **God**.

It is difficult for us to say whether you are at times not reverend enough. Nevertheless, it is not always a matter of being reverend only. Realizing that we pray to the everlasting and almighty God, we may not lose sight of it that the Lord Jesus taught us to say "Our Father". This indicates an intimacy, which does not rule out the reverence, but which does bridge the distance. Of course, as the Heidelberg Catechism says, we may not have earthly thoughts about God and therefore it is added: "which art in heaven". However, we should not explain it this way that Jesus gives with one hand and takes it away with the other. As if the addition "which art in heaven" would give us the impression that the relationship with our Father is not so close after all.

There is a very deep thought in "Our Father, Which art in Heaven". It indicates that although God is in Heaven, our communication climbs up into Heaven. If you think about this, then it means that something of the original has been brought back. In paradise there was a constant communication between heaven and earth, between God and man. We must believe that this communication has been restored by Christ, and therefore we address God as our Father in Heaven.

But there is more. Jesus did not say that as soon as we see this nearness of God again, we may list all our desires and wants. We may pray for all "things necessary for soul and body." Listen now to the Lord. Thinking about all things necessary for soul and body, Jesus says that we need most of all that Thy Name be hallowed, next is that Thy Kingdom come and that Thy will be done.

Could it be that the difficulty in our prayer is not always lack of reverence, but that we lack the feeling that this is our need, our first need? Do we want most of all God's interests to take priority? Do we want to take the second place?

So many times you can hear prayers — even in church — in which the beginning is a word of thanks that we have been spared, or that we have been brought together or a prayer that God may be merciful to forgive our sins. Well meant as these petitions may be, in fact they put ourselves again in the forefront. But the Bible says very emphatically that the Kingdom of God comes first and that all other things will be added.

The Lord has taught us to pray. The Lord's prayer is not perfect because of the words, as if we never could use any other words. But it is perfect because of the frame. It does not concern itself in the first place with us and our circumstances, but with that in which God is interested first and most of all. In this, too, we have to be "on the Lord's side", and molding our prayers according to that framework will deepen and enrich our prayer life.

Con Fidential.

Ad. Visel

On Second Thought — Comment on Current Reading

White Collars Under Overalls

Young people who are afraid of dirty hands and of school books will likely end up wandering the streets of America — aimless, jobless, and penniless.

Most high-school dropouts, having little or no training, may in the next decade find that not even the most menial jobs will be open to them.

Nonagers and teenagers who have just a minute to shrug their shoulders at these lines while their eyes are half-watching a scare-movie on TV, may do well to read what follows — after the show. It will give them some news they may really be interested in.

A couple of years ago **Look** carried an editorial "Teenagers without a Job". The writer said that in 1962 there were an estimated 1,000,000 jobless young people between the ages 16 and 25. "A majority of these are high-school dropouts who have little or no training to qualify them for any but the most menial jobs."

The larger part of the life of young gentlemen and ladies is yet to be spent. It lies in a future that can be either gloomy or bright — depending on how much effort they are willing to put in today. The morrow will be bright for those who think now of what they want to be then — and while thinking do something about it. Ten years from now those who are now in school will be in the labor force.

Those grand- and great-grand-fathers who are still with us recount that they were employed at the age most young people today enter high-school. A hundred years ago people who were put to work had little or no schooling. Usually they did not need any either. Fifty years ago people could get by with, say, six years of schooling. Today, the person who has been in school for ten years is still largely unskilled.

Marion B. Folsom, an authority on the subject of unemployment and education, writes in the January 11, 1964 issue of **The Saturday Review** that one category in which unemployment is especially heavy and serious is young people. Says he: ". . . it should be remembered that these young people are unemployed in their formative years and the experience, work habits, and social attitude they gain or miss during these years are very important."

Technological advance and the growth of capital have, according to Folsom, tended to raise the average productivity of labor, but they have not raised the productivity of all workers equally. New machines have displaced and compete with those workers who were capable only of routine physical and mental activity. The number of jobs that could be done by unskilled people steadily diminished.

Education of workers has decreased the number of people who would otherwise be unemployed as a result of technical equipment. "But education has not eliminated the pool of workers with productivity far below the average, with incomes far below the average, and with an exceptionally high risk of unemployment."

For those young people who are now in school," . . . we still have the chance to raise their basic capacities in the most favorable circumstances. If we miss this chance, many of these young people have a hard time finding a job that leads to a progressive career. Many who do find an initial career will be unqualified for the adjustment that future technological change may require of them."

This picture of the near future needs not take the "zing" out of ambitious young people. Instead, it provides a matchless challenge to those who are not afraid of hard work. They are the ones who will educate and train themselves for tomorrow. They will help increase the supply of workers who are qualified to fill the jobs for which there will be a demand tomorrow. They also will help reduce the number of people who are qualified only for unskilled jobs. The person with little skill will be doing the unskilled job.

The future state of those who are not willing to put in all efforts to meet the present educational requirements will be dull and poor. Young people who drop out of high-school will have great difficulty finding employment. When they do find any, it will be a job that asks and gives no further training. There will be no further development; wages will be low, and the risk of unemployment high.

"The reason the teenager has difficulty finding a good job is basically his failure to acquire basic literacy and computational skills, discipline, motivation, and ability to work with teachers, supervisors, and colleagues", says Folsom.

By and by the labor market needs people who do not settle for a lifetime of semi-skilled labor if they are capable of more productive work. Young people who have the ability to go through college should not settle for high-school.

Labor is on the move. "If the more capable people advance to higher occupations, those formally less qualified can then move to semi-skilled jobs. We should try to thin out the ranks of the unskilled by moving up as many as we can, thereby improving the opportunities of those who, for one reason or another, remain unskilled."

There will be no bright future for young people who remain glued to TV sets, who depend for their happiness on the approval of parents who cheer money more than achievement in school, or for those who put their money into cars instead of in their heads.

"The most difficult part of the problem is to provide a good education for young people of average innate ability or less, from homes in which there is little intellectual interest, growing up in environments in which the value of education is unclear."

One is never too young, never too old, to learn.

Cor. W. Barendrecht.